

ROMÂNIA

TRIBUNALUL ARAD

SECȚIA PENALĂ

DOSAR NR. _____

SENTINȚA PENALĂ NR. 246

Ședința publică din data de 16 iulie 2021

Președinte: R___ E_____ M_____

Grefier: I___ M_____ B_____

Pe rol se află, în vederea pronunțării, acțiunea penală privind pe acțiunea penală pusă în mișcare împotriva inculpaților:

1. **I_____ I_____ I_____**, pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită prevăzută de art. 289 alin. 1 Cod penal raportat la art. 7 lit. c din Legea 78/2000 (50 euro);
2. **C___ C_____ C_____**, pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită prevăzută de art. 289 alin. 1 Cod penal raportat la art. 7 lit. c din Legea 78/2000 (50 euro);
3. **K_____ K_____ K_____**, pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită prevăzută de art. 289 alin. 1 Cod penal, raportat la art. 7 lit. c din Legea 78/2000 (50 euro);
4. **A_____ A_____ A_____**, pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită prevăzută de art. 289 alin. 1 Cod penal, raportat la art. 7 lit. c din Legea 78/2000 (forma pretinderii, acceptării promisiunii);
5. **D_____ D_____ -G_____**, pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită prevăzută de art. 289 alin. 1 Cod penal, raportat la art. 7 lit. c din Legea 78/2000 (50 euro) și pentru comiterea infracțiunii de luare de mită prevăzută de art. 289 alin. 1 Cod penal raportat la art. 7 lit. c din Legea 78/2000 (50 euro) cu aplicarea art. 38 alin. 1 Cod penal;
6. **G_____ G_____ G_____**, pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită prevăzută de art. 289 alin. 1 Cod penal, raportat la art. 7 lit. c din Legea 78/2000 (50 euro);
7. **N_____ N_____ N_____**, trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită prevăzută de art. 289 alin. 1 Cod penal, raportat la art. 7 lit. c din Legea 78/2000 (50 euro);
8. **J_____ J_____**, pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită prevăzută de art. 289 alin. 1 Cod penal, raportat la art. 7 lit. c din Legea 78/2000 (50 euro);
9. **L_____ L_____ L_____**, pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită prevăzută de art. 289 alin. 1 Cod penal raportat la art. 7 lit. c din Legea 78/2000 (10 euro);
10. **P_____ I_____ -M_____**, pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită prevăzută de art. 289 alin. 1 Cod penal raportat la art. 7 lit. c din Legea 78/2000 (50 euro) și pentru comiterea infracțiunii de luare de mită prevăzută de art. 289 alin. 1 Cod penal raportat la art. 7 lit. c din Legea 78/2000 (50 euro), cu aplicarea art. 38 alin. 1 Cod penal;
11. **M_____ M_____**, pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită prevăzută de art. 289 alin. 1 Cod penal raportat la art. 7 lit. c din Legea 78/2000 (50 euro);
12. **B_____ B_____ B_____**, pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită prevăzută de art. 289 alin. 1 Cod penal raportat la art. 7 lit. c din Legea 78/2000 (50 euro);
13. **H_____ H_____ H_____**, pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită prevăzută de art. 289 alin. 1 Cod penal raportat la art. 7 lit. c din Legea 78/2000 (50 euro);

14. E___ E___ E___, pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită, prevăzută de art. 289 alin. 1 Cod penal raportat la art. 7 lit. c din Legea 78/2000 (trei pachete de țigări în valoare de 52 de lei).

Ministerul Public a fost reprezentat prin procuror S___ T___ din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – O_____
O_____
O_____.

Dezbaterile și susținerile părților au avut loc în ședința publică din data de 4 iunie 2021, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, care face parte din prezenta hotărâre, când tribunalul, conform dispozițiilor art. 391 Cod de procedură penală, pentru a delibera, a stabilit ca pronunțarea să aibă loc la termenul din data de 30 iunie 2021, după care a amânat pronunțarea la data de 16 iulie 2021, hotărând următoarele:

TRIBUNALUL

Deliberând asupra acțiunii penale de față, constată că:

La data de 03.03.2017, Tribunalul A___ a fost sesizat cu rechizitoriul din 03.03.2017, dat în dosarul nr. 110/P/2016 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție -Direcția Națională Anticorupție-O_____
O_____
O_____, înregistrat la această sub numărul de dosar _____, prin care au fost trimiși în judecată inculpații A___ F___, ofițer de poliție cu gradul profesional de comisar, organ al poliției judiciare la Inspectoratul Teritorial al Poliției de Frontieră Oradea - Sectorul Poliției de Frontieră Vărsând, județul A___, I____ I____ I____, agent de poliție de frontieră cu gradul profesional de agent principal la Inspectoratul Teritorial al Poliției de Frontieră Oradea - Sectorul Poliției de Frontieră Nădlac, județul A___, P____ C____, agent de poliție de frontieră cu gradul profesional de agent șef la Inspectoratul Teritorial al Poliției de Frontieră Oradea - Sectorul Poliției de Frontieră Nădlac, județul, C___ C____, agent de poliție de frontieră cu gradul profesional de agent șef principal la Inspectoratul Teritorial al Poliției de Frontieră Oradea - Sectorul Poliției de Frontieră Nădlac, județul A___, K____ K____ K____, agent de poliție de frontieră cu gradul profesional de agent șef adjunct la Inspectoratul Teritorial al Poliției de Frontieră Oradea - Sectorul Poliției de Frontieră Nădlac, județul A___, A____ A____ A____, agent de poliție de frontieră cu gradul profesional de agent șef adjunct la Inspectoratul Teritorial al Poliției de Frontieră Oradea - Sectorul Poliției de Frontieră Nădlac, județul A___, M____ O____, gradul profesional de agent șef adjunct la Inspectoratul Teritorial al Poliției de Frontieră Oradea - Sectorul Poliției de Frontieră Nădlac, județul A___, D____ D____ -G____, agent de poliție de frontieră cu gradul profesional de agent la Inspectoratul Teritorial al Poliției de Frontieră Oradea - Sectorul Poliției de Frontieră Nădlac, județul A___, P. B____ -L____, agent de poliție de frontieră cu gradul profesional de agent șef la Inspectoratul Teritorial al Poliției de Frontieră Oradea - Sectorul Poliției de Frontieră Nădlac, județul A___, G____ G____ G____, agent de poliție de frontieră cu gradul profesional de agent șef la Inspectoratul Teritorial al Poliției de Frontieră Oradea - Sectorul Poliției de Frontieră Nădlac, județul A___, N____ N____ N____, agent de poliție de frontieră cu gradul profesional de agent șef adjunct la Inspectoratul Teritorial al Poliției de Frontieră Oradea - Sectorul Poliției de Frontieră Vărsând, județul A___, J____ J____, agent de poliție de frontieră cu gradul profesional de agent șef la Inspectoratul Teritorial al Poliției de Frontieră Oradea - Sectorul Poliției de Frontieră Vărsând, județul A___, L____ L____ L____, agent de poliție de frontieră cu gradul profesional de agent șef la Inspectoratul Teritorial al Poliției de Frontieră Oradea - Sectorul Poliției de Frontieră Vărsând, județul A___, P____ I____ -M____, agent de poliție de frontieră cu gradul profesional de agent șef adjunct la Inspectoratul Teritorial al Poliției de Frontieră Oradea - Sectorul Poliției de Frontieră T____, județul A___, M____ M____, agent de poliție de frontieră cu gradul profesional de agent șef adjunct la Inspectoratul Teritorial al Poliției de Frontieră Oradea - Sectorul Poliției de Frontieră T____, județul A___, **Cîcortaș C_____ - A.I Alexandru**, agent de poliție de frontieră cu gradul profesional de agent șef adjunct la Inspectoratul Teritorial al Poliției de Frontieră Oradea - Sectorul Poliției de Frontieră Vărsând, județul A___, H____ H____ H____, agent de poliție de frontieră cu gradul profesional de agent la

Inspectoratul Teritorial al Poliției de Frontieră Oradea - Sectorul Poliției de Frontieră Nădlac, județul A____ și E____ E____ E____, funcționar în cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

La data de 21.06.2017, în baza art. 46 alin. (1) Cod procedură penală, s-a dispus cauza față de inculpații A____ F____, P____ C____, M____ O____ și P, B____ L____ care au solicitat judecarea cauzei în condițiile procedurii simplificate, dosarul fiind înregistrat sub numărul _____.

În esență, prin actul de inculpare s-au reținut următoarele fapte și încadrări juridice:

Inculpatul I____ I____ I____ a fost acuzat pentru faptul că la data de 29.08.2016, în calitate de agent de poliție al Poliției de Frontieră, în timp ce se afla în exercitarea atribuțiilor de serviciu în cadrul Punctului de Trecere a Frontierei Nădlac II, a pretins și primit de la colaboratorul cu identitate reală Q____ Q____ Q____ suma de cincizeci de euro pentru a-i permite introducerea în România a unor anvelope uzate, faptă care ar întruni elementele constitutive ale infracțiunii de luare de mită prev. de art. 289 alin. 1 C.pen. rap. la art. 7 lit. c din Legea 78/2000.

Inculpatul C____ C____ a fost acuzat pentru faptul că la data de 29.08.2016, în calitate de agent de poliție al Poliției de Frontieră, în timp ce se afla în exercitarea atribuțiilor de serviciu în cadrul Punctului de Trecere a Frontierei Nădlac II, a pretins și primit de la colaboratorul cu identitate reală Q____ Q____ Q____ suma de cincizeci de euro pentru a-i permite introducerea în România a unor anvelope uzate, faptă care ar întruni elementele constitutive ale infracțiunii de luare de mită prev. de art. 289 alin. 1 C.pen. rap. la art. 7 lit. c din Legea 78/2000.

Inculpatul K____ K____ K____ a fost acuzat pentru faptul că la data de 29.08.2016, în calitate de agent de poliție al Poliției de Frontieră, în timp ce se afla în exercitarea atribuțiilor de serviciu în cadrul Punctului de Trecere a Frontierei Nădlac II, a pretins și primit de la colaboratorul cu identitate reală Q____ Q____ Q____ suma de cincizeci de euro pentru a-i permite introducerea în România a unor anvelope uzate, faptă care ar întruni elementele constitutive ale infracțiunii de luare de mită prev. de art. 289 alin. 1 C.pen. rap. la art. 7 lit. c din Legea 78/2000.

Inculpatul A____ A____ a fost acuzat pentru faptul că la data de 06.09.2016, în calitate de agent de poliție al Poliției de Frontieră, în timp ce se afla în exercitarea atribuțiilor de serviciu în cadrul Punctului de Trecere a Frontierei Nădlac I, a pretins de la colaboratorul cu identitate reală Q____ Q____ Q____ suma de douăzeci de euro, pentru a-i permite introducerea în România a unor anvelope uzate, faptă care ar întruni elementele constitutive ale infracțiunii de luare de mită prev. de art. 289 alin. 1 C.pen. rap. la art. 7 lit. c din Legea 78/2000.

Inculpatul D____ D____ D____ a fost acuzat pentru faptul că la data de 22.09.2016, în calitate de agent de poliție al Poliției de Frontieră, în timp ce se afla în exercitarea atribuțiilor de serviciu în cadrul Punctului de Trecere a Frontierei Nădlac II, a pretins și primit de la colaboratorul cu identitate reală Q____ Q____ Q____ suma de cincizeci de euro pentru a-i permite introducerea în România a unor anvelope uzate, faptă care ar întruni elementele constitutive ale infracțiunii de luare de mită prev. de art. 289 alin. 1 C.pen. rap. la art. 7 lit. c din Legea 78/2000.

Inculpatul D____ D____ D____ a fost acuzat pentru faptul că la data de 30.09.2016, în calitate de agent de poliție al Poliției de Frontieră, în timp ce se afla în exercitarea atribuțiilor de serviciu în cadrul Punctului de Trecere a Frontierei Nădlac I, a pretins și primit de la colaboratorul cu identitate reală Q____ Q____ Q____ suma de cincizeci de euro pentru a-i permite introducerea în România a unor anvelope uzate, faptă care ar întruni elementele constitutive ale infracțiunii de luare de mită prev. de art. 289 alin. 1 C.pen. rap. la art. 7 lit. c din Legea 78/2000.

Inculpatul J____ J____ a fost acuzat pentru faptul că la data de 14.10.2016, în calitate de agent de poliție al Poliției de Frontieră, în timp ce se afla în exercitarea atribuțiilor de serviciu în cadrul Punctului de Trecere a Frontierei Vârșand, a pretins și primit de la investigatorul sub acoperire Y____ Y____ suma de cincizeci de euro pentru a-i permite introducerea în România a unor

anvelope uzate, faptă care ar întruni elementele constitutive ale infracțiunii de luare de mită prev. de art. 289 alin. 1 C.pen. rap. la art. 7 lit. c din Legea 78/2000.

Inculpatul **G** _____ **G** _____ a fost acuzat pentru faptul că la data de 14.10.2016, în calitate de agent de poliție al Poliției de Frontieră, în timp ce se afla în exercitarea atribuțiilor de serviciu în cadrul Punctului de Trecere a Frontierei Vârșand, a pretins și primit de la investigatorul sub acoperire **Y** _____ **Y** _____ suma de cincizeci de euro pentru a-i permite introducerea în România a unor anvelope uzate, faptă care ar întruni elementele constitutive ale infracțiunii de luare de mită prev. de art. 289 alin. 1 C.pen. rap. la art. 7 lit. c din Legea 78/2000.

Inculpatul **N** _____ **N** _____ a fost acuzat pentru faptul că la data de 14.10.2016, în calitate de agent de poliție al Poliției de Frontieră, în timp ce se afla în exercitarea atribuțiilor de serviciu în cadrul Punctului de Trecere a Frontierei Vârșand, a pretins și primit de la investigatorul sub acoperire **Y** _____ **Y** _____ suma de cincizeci de euro pentru a-i permite introducerea în România a unor anvelope uzate, faptă care ar întruni elementele constitutive ale infracțiunii de luare de mită prev. de art. 289 alin. 1 C.pen. rap. la art. 7 lit. c din Legea 78/2000.

Inculpatul **L** _____ **L** _____ **L** _____ a fost acuzat pentru faptul că la data de 10.11.2016, în calitate de agent de poliție al Poliției de Frontieră, în timp ce se afla în exercitarea atribuțiilor de serviciu în cadrul Punctului de Trecere a Frontierei Vârșand, a primit de la investigatorul sub acoperire [_____ [_____ suma de zece euro pentru a-i permite introducerea în România a unor anvelope uzate, faptă care ar întruni elementele constitutive ale infracțiunii de luare de mită prev. de art. 289 alin. 1 C.pen. rap. la art. 7 lit. c din Legea 78/2000.

Inculpatul **M** _____ **M** _____ a fost acuzat pentru faptul că la data de 12.11.2016, în calitate de agent de poliție al Poliției de Frontieră, în timp ce se afla în exercitarea atribuțiilor de serviciu în cadrul Punctului de Trecere a Frontierei **T** _____, a pretins și primit de la investigatorul sub acoperire [_____ [_____ suma de cincizeci de euro pentru a-i permite introducerea în România a unor anvelope uzate, faptă care ar întruni elementele constitutive ale infracțiunii de luare de mită prev. de art. 289 alin. 1 C.pen. rap. la art. 7 lit. c din Legea 78/2000.

Inculpatul **P** _____ **I** _____ **M** _____ a fost acuzat de faptul că la data de 11.11.2016, în calitate de agent de poliție al Poliției de Frontieră, în timp ce se afla în exercitarea atribuțiilor de serviciu în cadrul Punctului de Trecere a Frontierei **T** _____, a pretins și primit de la investigatorul sub acoperire **Y** _____ **Y** _____ suma de cincizeci de euro pentru a-i permite introducerea în România a unor anvelope uzate, faptă care ar întruni elementele constitutive ale infracțiunii de luare de mită prev. de art. 289 alin. 1 C.pen. rap. la art. 7 lit. c din Legea 78/2000.

Inculpatul **P** _____ **I** _____ **M** _____ a fost acuzat de faptul că la data de 12.11.2016, în calitate de agent de poliție al Poliției de Frontieră, în timp ce se afla în exercitarea atribuțiilor de serviciu în cadrul Punctului de Trecere a Frontierei **T** _____, a pretins și primit de la investigatorul sub acoperire [_____ [_____ suma de cincizeci de euro pentru a-i permite introducerea în România a unor anvelope uzate, faptă care ar întruni elementele constitutive ale infracțiunii de luare de mită prev. de art. 289 alin. 1 C.pen. rap. la art. 7 lit. c din Legea 78/2000.

Inculpatul **B** _____ **B** _____ **B** _____ a fost acuzat de faptul că la data de 15.11.2016, în calitate de agent de poliție al Poliției de Frontieră, în timp ce se afla în exercitarea atribuțiilor de serviciu în cadrul Punctului de Trecere a Frontierei Vârșand, a pretins și primit de la investigatorul sub acoperire \ _____ \ _____ suma de cincizeci de euro pentru a-i permite introducerea în România a unor anvelope uzate, faptă care ar întruni elementele constitutive ale infracțiunii de luare de mită prev. de art. 289 alin. 1 C.pen. rap. la art. 7 lit. c din Legea 78/2000.

Inculpatul **E** _____ **E** _____ **E** _____ a fost acuzat de faptul că la data de 15.11.2016, în calitate de inspector antifraudă din cadrul Direcției Regionale Antifraudă Fiscală 5 **D** _____, în timp ce se afla în exercitarea atribuțiilor de serviciu în cadrul Punctului de Trecere a Frontierei Vârșand, a pretins și primit de la investigatorul sub acoperire \ _____ \ _____ trei pachete de țigări marca Sobranie, în valoare

de 51 de lei pentru a-i permite introducerea în România a unor anvelope uzate, faptă care ar întruni elementele constitutive ale infracțiunii de luare de mită prev. de art. 289 alin. 1 C.pen. rap. la art. 7 lit. c din Legea 78/2000.

Inculpatul H____ H____ H____ a fost acuzat de faptul că la data de 12.12.2016, în calitate de agent de poliție al Poliției de Frontieră, în timp ce se afla în exercitarea atribuțiilor de serviciu în cadrul Punctului de Trecere a Frontierei Nădlac II, a pretins și primit de la investigatorul cu identitate reală Q____ Q____ Q____ suma de cincizeci de euro pentru a-i permite introducerea în România a unor anvelope uzate, faptă care ar întruni elementele constitutive ale infracțiunii de luare de mită prev. de art. 289 alin. 1 C.pen. rap. la art. 7 lit. c din Legea 78/2000.

Procedura de cameră preliminară:

Prin încheierea nr. 72 din 19.04.2017, în baza art. 346 alin. 3 lit. a cod procedură penală, s-a dispus restituirea cauzei privind pe inculpații A____ F____, I____ I____ I____, P____ C____, C____ C____, K____ K____ K____, A____ A____ A____, M____ O____, D____ D____ -G____, P, B____ -L____, G____ G____ G____, N____ N____ N____, J____ J____, L____ L____ L____, P____ I____ -M____, M____ M____, B____ B____ -Alexandru, H____ H____ H____, E____ E____ E____, la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – O____ O____ O____ în vederea refacerii rechizitoriului. S-a constatat nulitatea ordonanțelor din 26.08.2016 și 01.11.2016 prin care a fost autorizată folosirea numelui Q____ Q____, în calitate de colaborator cu identitate reală, a ordonanței din 26.09.2016 prin care a fost autorizată folosirea numiților Y____ Y____, I____ M____, C____ M____, ____ ____ și C____ F____, în calitate de investigatori sub acoperire, a ordonanțelor din 01.11.2016 prin care a fost autorizată folosirea numiților Y____ Y____, I____ M____, C____ M____, ____ ____, C____ F____, [____ [____ și S____ B____, în calitate de investigatori sub acoperire, au fost excluse actele de urmărire penală efectuate în baza Ordonanțelor a căror nulitate a fost constatată, precum și probele obținute în baza acestora, au fost excluse actele de urmărire penală efectuate de investigatorii sub acoperire în PTF Vârșand, în legătură cu inculpații N____ N____ N____, G____ G____, J____ J____, L____ L____ L____ și B____ B____ B____, precum și probele obținute și s-a constatat nelegalitatea ordonanței de punere în mișcare a acțiunii penale.

Prin încheierea nr. 58 din 10 mai 2017 judecătorul de cameră preliminară din cadrul Curții de Apel Timișoara a dispus în baza art. 425 ind. 1 al. 7 pct. 1 lit. b C.p.p. rap. la art. 347 C.p.p. respingerea contestațiilor formulate de inculpații C____ C____, M____ M____, I____ I____ I____, M____ O____ și P. B____ L____ împotriva încheierii nr. 72 din 19.04.2017, pronunțată de Tribunalul A____ în dosarul nr. _____/a1. În baza art. 425 ind. 1 al. 7 pct. 1 lit. b C.p.p. rap. la art. 347 C.p.p. a fost respinsă contestația formulată de inculpatul K____ K____ K____ împotriva încheierii din 11.04.2017 și împotriva încheierii nr. 72 din 19.04.2017, pronunțate de Tribunalul A____ în dosarul nr. _____/a1.

În baza art. 425 ind. 1 al. 7 pct. 2 lit. a C.p.p. rap. la art. 347 C.p.p. a fost admisă contestația formulată de DNA- O____ O____ O____ împotriva încheierii din 11.04.2017 și împotriva încheierii nr. 72 din 19.04.2017, pronunțate de Tribunalul A____ în dosarul nr. _____/a1. Au fost desființate încheierile penale din 11.04.2017 și nr. 72 din 19.04.2017, pronunțate de Tribunalul A____ în dosarul nr. _____/a1 și rejudecând în baza art. 345 al. 1 C.p.p., au fost respinse cererile și excepțiile invocate de către inculpații I____ I____ I____, P____ C____, C____ C____, K____ K____ K____, A____ A____ A____, M____ O____, D____ D____ D____, P. B____ -L____, G____ G____ G____, N____ N____ N____, J____ J____, L____ L____ L____, P____ I____ -M____, M____ M____, B____ B____ B____, E____ E____ E____ și H____ H____ H____ personal și prin apărători aleși, privind nulitatea actului de sesizare și nelegalitatea unor probe administrate și acte efectuate în faza de urmărire penală. S-a luat act de

faptul că inculpatul A____ F____ nu a invocat excepții și cereri în camera preliminară, privind nulitatea actului de sesizare și nelegalitatea unor probe administrate și acte efectuate în faza de urmărire penală.

În temeiul art. 345 al. 1 C.p.p., art. 346 al. 1, 4 C.p.p., s-a constatat legalitatea sesizării instanței cu rechizitoriul nr. 110/P/2016 din data de 03.03.2017 emis de D.N.A. - O____ O____ O____, a legalității administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală și s-a dispus începerea judecării cauzei la Tribunalul A____ privind pe inculpații:

1. A____ F____, pentru săvârșirea infracțiunilor prev. de art. 289 al. 1 C.p. cu aplic. art. 7 lit. c din Legea nr. 78/2000 și art. 35 C.p. și art. 291 al. 1 C.p. rap. la art. 7 lit. c din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 35 C.p.;
2. I____ I____ I____, pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art. 289 al. 1 C.p. cu aplic. art. 7 lit. c din Legea nr. 78/2000;
3. P____ C____, pentru săvârșirea infracțiunilor prev. de art. 289 al. 1 C.p. cu aplic. art. 7 lit. c din Legea nr. 78/2000;
4. C____ C____, pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art. 289 al. 1 C.p. cu aplic. art. 7 lit. c din Legea nr. 78/2000;
5. K____ K____ K____, pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art. 289 al. 1 C.p. cu aplic. art. 7 lit. c din Legea nr. 78/2000;
6. A____ A____ A____, pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art. 289 al. 1 C.p. cu aplic. art. 7 lit. c din Legea nr. 78/2000;
7. M____ O____, pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art. 289 al. 1 C.p. cu aplic. art. 7 lit. c din Legea nr. 78/2000;
8. D____ D____ D____, pentru săvârșirea infracțiunilor prev. de art. 289 al. 1 C.p. cu aplic. art. 7 lit. c din Legea nr. 78/2000;
9. P B____ -L____, pentru săvârșirea infracțiunilor prev. de art. 289 al. 1 C.p. cu aplic. art. 7 lit. c din Legea nr. 78/2000;
10. G____ G____ G____, pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art. 289 al. 1 C.p. cu aplic. art. 7 lit. c din Legea nr. 78/2000;
11. N____ N____ N____, pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art. 289 al. 1 C.p. cu aplic. art. 7 lit. c din Legea nr. 78/2000;
12. J____ J____, pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art. 289 al. 1 C.p. cu aplic. art. 7 lit. c din Legea nr. 78/2000;
13. L____ L____ L____, pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art. 289 al. 1 C.p. cu aplic. art. 7 lit. c din Legea nr. 78/2000;
14. P____ I____ -M____, pentru săvârșirea infracțiunilor prev. de art. 289 al. 1 C.p. cu aplic. art. 7 lit. c din Legea nr. 78/2000;
15. M____ M____, pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art. 289 al. 1 C.p. cu aplic. art. 7 lit. c din Legea nr. 78/2000;
16. B____ B____ B____, pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art. 289 al. 1 C.p. cu aplic. art. 7 lit. c din Legea nr. 78/2000;
17. E____ E____ E____, pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art. 289 al. 1 C.p. cu aplic. art. 7 lit. c din Legea nr. 78/2000;

18. H____ H____ H____, pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art. 289 al. 1 C.p. cu aplic. art. 7 lit. c din Legea nr. 78/2000.

Au fost menținute în rest dispozițiile încheierilor penale contestate, respectiv dispoziția de respingere a celorlalte excepții și cereri formulate de inculpați din încheierea din 11.04.2017 a Tribunalului A____ în dosarul nr. _____/a1, respectiv dispozițiile privind cheltuielile judiciare și onorariul avocatului din oficiu din încheierea nr. 72 din 19.04.2017 a Tribunalului A____, pronunțată în același dosar.

Prin motivarea acestei încheieri au fost prezentate următoarele aspecte:

„Examinând încheierile penale contestate prin prisma motivelor invocate, dar și din oficiu, Judecătorul de cameră preliminară constată că încheierile din 11.04.2017 și nr. 72 din 19.04.2017 ale Tribunalului A____ sunt netemeinice, pentru următoarele considerente, fiind fondată contestația formulată de DNA – O____ O____ O____ și nefondate contestațiile formulate de inculpații K____ K____ C____, C____ C____, M____ M____, I____ I____ I____, M____ O____ și P. B____ L____.

Prin rechizitoriul întocmit în dosarul nr. 110/P/2016 al DNA – O____ O____ O____ la data de 03.03.2017, au fost trimiși în judecată inculpații: A____ F____, pentru săvârșirea infracțiunilor prev. de art. 289 al. 1 C.p. cu aplic. art. 7 lit. c din Legea nr. 78/2000 și art. 35 C.p. și art. 291 al. 1 C.p. rap. la art. 7 lit. c din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 35 C.p.; I____ I____ I____, pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art. 289 al. 1 C.p. cu aplic. art. 7 lit. c din Legea nr. 78/2000; P____ C____, pentru săvârșirea infracțiunilor prev. de art. 289 al. 1 C.p. cu aplic. art. 7 lit. c din Legea nr. 78/2000; C____ C____, pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art. 289 al. 1 C.p. cu aplic. art. 7 lit. c din Legea nr. 78/2000; K____ K____ K____, pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art. 289 al. 1 C.p. cu aplic. art. 7 lit. c din Legea nr. 78/2000; A____ A____ A____, pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art. 289 al. 1 C.p. cu aplic. art. 7 lit. c din Legea nr. 78/2000; M____ O____, pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art. 289 al. 1 C.p. cu aplic. art. 7 lit. c din Legea nr. 78/2000; D____ D____ D____, pentru săvârșirea infracțiunilor prev. de art. 289 al. 1 C.p. cu aplic. art. 7 lit. c din Legea nr. 78/2000; P. B____ - L____, pentru săvârșirea infracțiunilor prev. de art. 289 al. 1 C.p. cu aplic. art. 7 lit. c din Legea nr. 78/2000; G____ G____ G____, pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art. 289 al. 1 C.p. cu aplic. art. 7 lit. c din Legea nr. 78/2000; N____ N____ N____, pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art. 289 al. 1 C.p. cu aplic. art. 7 lit. c din Legea nr. 78/2000; J____ J____, pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art. 289 al. 1 C.p. cu aplic. art. 7 lit. c din Legea nr. 78/2000; L____ L____ L____, pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art. 289 al. 1 C.p. cu aplic. art. 7 lit. c din Legea nr. 78/2000; P____ I____ - M____, pentru săvârșirea infracțiunilor prev. de art. 289 al. 1 C.p. cu aplic. art. 7 lit. c din Legea nr. 78/2000; M____ M____, pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art. 289 al. 1 C.p. cu aplic. art. 7 lit. c din Legea nr. 78/2000; B____ B____, pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art. 289 al. 1 C.p. cu aplic. art. 7 lit. c din Legea nr. 78/2000; E____ E____ E____, pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art. 289 al. 1 C.p. cu aplic. art. 7 lit. c din Legea nr. 78/2000; H____ H____ H____, pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art. 289 al. 1 C.p. cu aplic. art. 7 lit. c din Legea nr. 78/2000.

S-a reținut în fapt că inculpatul A____ F____ a pretins colaboratorului cu identitate reală Q____ Q____ suma de 500 euro în vederea permiterii intrării în România prin PTF Vârșand a unui tir cu anvelope uzate; un set de jante și anvelope pentru autoturismul personal pentru a-i facilita în continuare introducerea în țară a anvelopelor uzate, urmată de primirea acestor bunuri; primirea sumei de 150 euro pentru influențarea unui subordonat în ceea ce privește intrarea în țară a transportului; a pretins și a primit suma de 1.000 euro pentru influențarea subordonaților săi în vederea permiterii intrării în România prin PTF Vârșand a două camioane cu anvelope uzate și a unui utilaj; a pretins și a primit suma de 560 euro pentru influențarea polițiștilor de frontieră în vederea permiterii intrării în România a unui transport de anvelope; a pretins suma de 41.000 euro

pentru influențarea polițiștilor de frontieră și vameșilor de la granița cu Serbia în vederea introducerii în România a unui TIR cu țigări de contrabandă.

Cu privire la ceilalți inculpați s-a reținut că, în calitate de agenți de poliție de frontieră, în timp ce se aflau în exercitarea atribuțiilor de serviciu la unele din punctele de frontieră Nădlac 1, Nădlac 2, Vărșand sau T____, au pretins și primit de la investigatori sub acoperire sau colaboratori cu identitate reală, diferite sume de bani în legătură cu exercitarea atribuțiilor de serviciu.

O primă problemă care a fost invocată de către inculpați în fața Judecătorului de cameră preliminară din cadrul Tribunalului A___ a fost problema descrierii incomplete și inexacte a faptelor imputate inculpaților în rechizitoriul întocmit de DNA – O_____ O_____ O_____, în speță lipsa descrierii atribuțiilor concrete de serviciu a subiectului activ al infracțiunii de luare de mită, întrucât pentru reținerea disp. art. 7 lit. c din Legea nr. 78/2000 este necesar și obligatoriu să se constate că fapta reținută în sarcina subiectului activ se circumscrie atribuțiilor la care textul face referire, în concret s-a reproșat că în rechizitoriu trebuia să se arate contravenția care nu a fost aplicată de către inculpați atunci când au permis introducerea în țară a cauciucurilor uzate, critică pe care Judecătorul de cameră preliminară din cadrul Tribunalului A___ a acceptat-o, acest motiv fiind unul pe care s-a bazat hotărârea Tribunalului A___ de restituire a cauzei la procuror, la DNA – O_____ O_____ în vederea refacerii actului de sesizare a instanței.

Examinând cele constatate de Judecătorul de cameră preliminară din cadrul Tribunalului A___ în legătură cu acest aspect, se poate constata că în cuprinsul rechizitoriului s-a făcut referire la legătura dintre primirea sumelor de bani de către inculpați și atribuțiile lor de constatare sau sancționare a contravențiilor, fiind indicate atribuțiile inculpaților de a constata fapta de natură contravențională, de a aplica sancțiuni potrivit prevederilor legale, de a combate orice încălcare a regimului juridic al frontierei, dar și de a sesiza din oficiu aceste aspecte cu ocazia verificărilor la frontieră.

Decizia nr. 2/2017 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, care este invocată de Judecătorul de cameră preliminară din cadrul Tribunalului A___, tratează problematica necesității existenței unei legături între infracțiunea de luare de mită și atribuțiile de constatare a contravențiilor în cazul în care se rețin în încadrarea juridică a faptei disp. art. 7 din Legea nr. 78/2000, iar în acest context această hotărâre nu obligă la indicarea textului legal aplicabil în cadrul acțiunii de constatare a contravenției.

Totodată, trebuie apreciat că în faza judecătii în fața primei instanțe poate fi luată în discuție problema încadrării juridice a faptei în funcție de actele și lucrările dosarului, existând posibilitatea menținerii încadrării juridice a faptelor reținute în sarcina inculpaților cu agravanta prev. de art. 7 lit. c din Legea nr. 78/2000 sau înlăturarea din cuprinsul acestora a agravantei menționate mai sus.

În concluzie, în legătură cu acest motiv invocat de prima instanță în sprijinul dispoziției de restituire a cauzei la procuror, se poate observa că este netemeinic, întrucât descrierea faptelor din rechizitoriu este suficientă și explicită pentru a se putea stabili limitele judecătii, care sunt faptele imputate în concret celor 18 inculpați, de a se putea stabili în mod judicios încadrarea juridică a faptelor, pentru a da posibilitatea inculpaților de a-și formula apărările necesare dar și pentru a putea uza, în eventualitatea în care consideră oportun, de procedura simplificată a recunoașterii vinovăției prev. de art. 396 al. 10 C.p.p., rechizitoriul fiind întocmit într-o manieră clară și inteligibilă.

În aceste condiții, instanța de control judiciar apreciază că problematica nedescrierii complete a faptelor reținute în sarcina inculpaților în actul de sesizare al instanței nu subzistă și nu poate constitui un motiv de restituire a cauzei la parchet, întrucât rechizitoriul este întocmit într-o manieră completă și suficientă, nefiind încălcat dreptul la apărare al inculpaților din acest punct de vedere, aceștia având posibilitatea de a cunoaște acuzațiile aduse de către procuror în vederea efectuării apărărilor necesare în cadrul procesului penal, fiind satisfăcute în acest fel exigențele art. 6 paragraf 1 din CEDO în sensul asigurării dreptului la un proces echitabil.

Mai mult decât atât, prima instanță nu poate considera că este în imposibilitate să desfășoare o judecată din cauza aspectului invocat de către inculpați, aceasta fiind în măsură să ofere lămuriri și explicații inculpaților, dar și să soluționeze cererile formulate de inculpați privind administrarea unor noi probe care să fie supuse aprecierii în condițiile art. 100 al. 4 din C.p.p.

Un alt motiv pentru care prima instanță a dispus restituirea cauzei la procuror se referă la problema nelegalității actelor de urmărire penală efectuate în legătură cu polițiștii de frontieră din cadrul PTF Vârșand – Terminal marfă, cu motivarea că toneta de control unde se reține că s-ar fi comis infracțiunile de către inculpați este situată pe teritoriul Ungariei și au fost încălcate disp. art. 8 și 9 C.p. referitoare la principiul teritorialității și la principiul personalității legii penale române, neexistând autorizarea procurorului general potrivit disp. art. 9 al. 3 C.p., iar organele de urmărire penală trebuiau să efectueze actele de urmărire penală pe teritoriul Ungariei, prin comisie rogatorie, potrivit disp. art. 174, 174 din Legea nr. 302/2004, motiv pentru care s-a apreciat că ordonanța de punere în mișcare a acțiunii penale a inculpaților în cauză este lovită de nulitate relativă, fiindu-le încălcate acestora drepturile procesuale, iar vătămarea creată nu poate fi înlăturată decât prin refacerea actului și chiar dacă aceasta vizează doar 5 inculpați din cei 18, neexistând posibilitatea disjungerii în etapa camerei preliminare, se impune restituirea întregului dosar la procuror.

Instanța de control judiciar apreciază că nu subzistă vătămarea drepturilor procesuale ale inculpaților în modalitatea descrisă de către prima instanță, respectiv nulitatea relativă invocată, datorită faptului că în speța de față nu se impunea autorizarea de către procurorul general potrivit disp. art. 9 al. 3 din C.p., deoarece în cauză sunt aplicabile prevederile Convenției dintre România și Republica Ungară privind controlul traficului de frontieră rutier și feroviar, ratificată prin Legea nr. 191/2005, precum și HG nr. 718/2007 privind aprobarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Ungare semnat la București la 21.12.2006 pentru aplicarea convenției arătate mai sus, întrucât potrivit disp. art. 11 din Constituția României „tratatele internaționale fac parte din dreptul intern”.

Se poate observa că, Convenția dintre România și Republica Ungară privind controlul traficului de frontieră rutier și feroviar, ratificată prin Legea nr. 191/2005, precum și HG nr. 718/2007 privind aprobarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Ungare semnat la București la 21.12.2006 pentru aplicarea convenției arătate mai sus, se completează cu dispozițiile Codului penal și a Codului de procedură penală, reglementând în mod expres faptul că organele judiciare române au competența de a efectua cercetări în punctele de frontieră, în speța de față statul de teritoriu fiind Republica Ungară, statul vecin fiind România, iar teritoriul de funcționare însemnând toneta în care cei 5 inculpați și-au desfășurat activitatea în momentul comiterii presupuselor fapte, iar în baza acestei legislații consecințele juridice sunt aceleași ca și când inculpații ar fi săvârșit faptele pe teritoriul propriu, respectiv teritoriul României.

Analizând art. 5 din convenția menționată, se poate trage concluzia fermă că eventualele infracțiuni comise de personalul de serviciu al statului vecin, în concret pe teritoriul de funcționare, respectiv toneta aflată geografic pe teritoriul maghiar, pe baza legislației interne a statului vecin, respectiv România, trebuie considerate ca și cum ar fi fost comise în localitatea cea mai apropiată a statului vecin pe teritoriul căruia se află punctul de trecere al frontierei care îi aparține, respectiv localitatea Vârșand, _____, evident dacă infracțiunea are legătură cu problematica modului de trecere a frontierei a bunurilor, mărfurilor și persoanelor, cum este și în speța de față, astfel că în mod indubitabil faptele deduse judecării în prezentul dosar sunt de competența organelor judiciare române, care trebuie să acționeze conform legii penale române, nefiind necesară autorizarea procurorului general prevăzută de art. 9 al. 3 C.p.

Din analiza textului de lege amintit mai sus, art. 5 din convenție, rezultă fără nici un fel de dubiu că legislația română se aplică atât faptelor constatate de către personalul român ce își desfășoară activitatea în statul de teritoriu, adică în toneta aflată geografic pe teritoriul maghiar, cât și activității desfășurate de personalul de serviciu al statului vecin, respectiv cei 5 inculpați din PTF Vârșand care își desfășoară activitatea în statul de teritoriu, iar presupusele fapte reținute în sarcina acestora

sunt considerate ca și cum ar fi săvârșite pe teritoriul României, respectiv în acea localitate a statului vecin, România, pe al cărui teritoriu se găsește punctul de trecere a frontierei care îi aparține, respectiv satul Vârșand, _____, întrucât presupusele infracțiuni de luare de mită reținute în sarcina celor 5 inculpați ar fi comise în legătură cu atribuțiile de serviciu.

Aceeași idee este întărită și de art. 14 din convenție, prin care se arată că doar organele judiciare române au competența de a instrumenta faptele comise de personalul care funcționează în statul de teritoriu, astfel că, cu privire la infracțiunea sau contravenția constatată a fi comisă de personalul român, autoritățile maghiare sunt obligate doar să informeze autoritatea ierarhic superioară a făptuitorului, deci autoritățile române, cu condiția ca aceste infracțiuni sau contravenții să fie prevăzute și de legislația statului teritoriu, respectiv Ungaria.

Această concluzie este întărită și de prevederile Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Ungare din 21.12.2006 pentru aplicarea Convenției dintre România și Republica Ungară privind controlul traficului de frontieră rutier și feroviar, respectiv art. 7 din acord că „teritoriul de funcționare la locul de serviciu pentru controlul traficului de frontieră existent pe teritoriul Republicii Ungare se extinde asupra încăperilor de serviciu desemnate, încăperilor comune, drumului public care duce de la frontiera de stat la locul de serviciu, benzilor de circulație de control și cabinelor de serviciu aferente acestora atât pe terminalul de ieșire, cât și de intrare, parcurii de serviciu”.

Analizând această reglementare referitoare la funcționarea unor puncte unice de control a frontierei, România și Ungaria au stabilit că în măsura în care toneta se află din punct de vedere geografic pe teritoriul celuilalt stat, va exista o extindere convențională a noțiunii de teritoriu, funcționarii respectivi fiind considerați ca desfășurându-și activitatea pe teritoriul României, în speță fiind vorba de cei 5 inculpați care își desfășurau activitatea la PTF Vârșand – Terminal marfă.

Astfel, se poate observa că, cele două state au convenit ca în punctele de trecere a frontierei, pentru organizarea eficientă a controlului comun, noțiunea de frontieră din punct de vedere juridic să se extindă și asupra încăperilor de serviciu, drumului public care duce de la frontiera de stat la locul de serviciu, benzilor de circulație de control și cabinele de serviciu aferente acestora, atât pe terminalul de ieșire, cât și de intrare, fiecare stat cedând celuilalt, convențional, dreptul funcționarilor statului străin de a-și desfășura activitatea pe teritoriul său geografic și în consecință nu este nevoie de avizul procurorului general conform disp. art. 9 al. 3 C.p.

Dacă s-ar aprecia în mod contrar, respectiv că poliștii de frontieră funcționează juridic pe teritoriul statului străin, ar însemna că toate infracțiunile constatate de aceștia să fie considerate fapte comise pe teritoriul statului străin și să fie supuse exigențelor art. 9 C.p., inclusiv cele privind avizul procurorului general, altfel toate actele procesuale și procedurale efectuate de organele poliției de frontieră cu ocazia constatării unor infracțiuni ar fi lovite de nulitate, fiind de neconceput ca organele poliției de frontieră să poată efectua acte de cercetare în punctele de trecere a frontierei, iar când actele de cercetare îi privesc pe ei înșiși în legătură cu modul de exercitare a atribuțiilor de serviciu, acestea să nu fie valabile.

În concluzie, instanța apreciază că probele administrate de către organul de urmărire penală în legătură cu inculpații care sunt poliști de frontieră în cadrul PTF Vârșand – Terminal marfă, sunt legale și temeinice din acest punct de vedere, în sensul că, competența de cercetare a infracțiunilor reținute în sarcina acestor inculpați revine organului de urmărire penală din România, considerându-se ca fapta reținută să fi fost comisă pe raza localității Vârșand, _____ și nu se impune autorizarea de către procurorul general pentru punerea în mișcare a acțiunii penale pentru cei 5 inculpați în cauză conform art. 9 al. 3 C.p., motiv pentru care în mod greșit prima instanță a apreciat că se impune anularea ordonanțelor de punere în mișcare a acțiunii penale împotriva inculpaților și a probelor administrate cu privire la cei 5 inculpați pe acest motiv.

Un al treilea motiv pentru care Judecătorul de cameră preliminară din cadrul Tribunalului A___ a dispus restituirea cauzei la procuror, a fost acela că ordonanțele din 26.08.2016, 26.09.2016 și 01.11.2016 sunt lovite de nulitate relativă întrucât s-a dispus autorizarea colaboratorului cu identitate reală și a investigatorilor sub acoperire cu încălcarea dispozițiilor art. 148 al. 7 C.p.p. și art. 150 al. 7 C.p.p., care prevăd că investigatorii sub acoperire și colaboratorii pot doar folosi ori li se pot pune la dispoziție înscrisuri pentru desfășurarea activităților autorizate, textul neprevăzând posibilitatea întocmirii acestor înscrisuri de către ei înșiși.

Dispozițiile art. 148 al. 7 C.p.p., precum și ale art. 150 al. 7 C.p.p., prevăd posibilitatea punerii la dispoziție a investigatorilor sub acoperire sau a colaboratorilor a unor înscrisuri sau alte obiecte necesare aducerii la îndeplinire a activității pentru care au fost autorizați, însă aceste texte nu exclud posibilitatea ca înscrisurile să fie întocmite de ei înșiși, ordonanțele întocmite în acest sens nefiind lovite de sancțiunea nulității relative cu consecința excluderii materialului probator.

Se poate observa că a fost necesară o asemenea măsură din partea organului de urmărire penală, întrucât s-a apreciat că operațiunile de transport nu erau reale, datele de identificare ale furnizorilor fiind fictive, iar acele documente se implementau în aplicațiile „trafic control” cu ocazia trecerii frontierei, fiind necesar ca ordonanțele prin care s-a dispus autorizarea investigatorilor și colaboratorului să fie întemeiate atât pe disp. art. 148 C.p.p. cât și pe disp. art. 150 C.p.p., întrucât activitatea de emisie și de folosire a documentelor de această natură constituie infracțiune și trebuia autorizată o persoană pentru a le întocmi, investigatorii și colaboratorul fiind autorizați să întocmească înscrisuri pentru propriile transporturi.

Instanța de control judiciar apreciază că interpretarea dată de Judecătorul de cameră preliminară din cadrul Tribunalului A___ nu este în litera și spiritul legii, neputând fi luată în considerare întrucât nu se poate restricționa activitatea investigatorilor și colaboratorilor în legătură cu întocmirea unor documente, o asemenea măsură fiind chiar necesară potrivit art. 150 C.p.p. tocmai pentru a-i proteja de responsabilitatea penală.

Faptul că organul de urmărire penală a dat eficiență atât disp. art. 148 cât și art. 150 C.p.p. printr-un singur act procedural, respectiv atât autorizarea investigatorilor și colaboratorului, cât și autorizarea anumite activități prin aceeași ordonanță, astfel că autorizarea de a întocmi respectivele înscrisuri, potrivit art. 150 C.p.p., completată de autorizarea de a folosi respectivele înscrisuri, potrivit art. 148 C.p.p., nu apare ca fiind greșită, motiv pentru care nu se impune sancționarea actelor procedurale întocmite și apreciate de judecătorul primei instanțe ca fiind administrate cu încălcarea legii.

Criticile formulate în cadrul contestației declarate de inculpații I____ I____ I____, M____ O____, P, B____ L____, C____ C____, M____ M____ și K____ K____ cu privire la încheierile penale contestate, sunt neîntemeiate întrucât Judecătorul de cameră preliminară din cadrul Tribunalului A___ a analizat în mod corect aspectele invocate de inculpați în cauză, respingând excepțiile și cererile invocate de inculpați, făcând o interpretare corectă a textelor de lege aplicabile în cauză.

Cu privire la nelegalitatea mandatului de supraveghere tehnică prin neindicarea PTF Nădlac 1 sau 2, invocată de inculpații I____ I____ I____, M____ O____, P, B____ L____, se poate constata că Judecătorul de drepturi și libertăți din cadrul Tribunalului T____ a emis autorizația în cauză pentru PTF Nădlac, fără a preciza într-adevăr dacă este vorba de punctul de trecere a frontierei Nădlac 1 sau Nădlac 2, acest aspect neputându-se considera ca fiind o nelegalitate, autorizația fiind valabilă pentru ambele puncte de trecere a frontierei, iar din punctul de vedere al instanței de control acest aspect nu poate constitui un motiv de constatare a unei vătămări a drepturilor procesuale ale inculpaților, motiv pentru care aspectul de nelegalitate invocat nu poate fi considerat ca fiind un act nelegal emis de către autoritățile judiciare și care să necesite anularea actului în cauză, nefiind incidente dispozițiile legale cu privire la nulitatea absolută sau relativă prev. de art. 281 și 282 C.p.p., iar în consecință, instanța nu poate proceda la excluderea actului pretins ca fiind nelegal întocmit.

Inculpații I____ I____ I____, M____ O____, P, B____ L____, M____ M____ și C____ C____ au invocat aspecte privind loialitatea administrării probelor în cursul urmăririi penale legate de modul de acțiune al colaboratorului cu identitate reală și investigatorilor sub acoperire, dar și din modul de redare a convorbirilor înregistrate, criticându-se atitudinea provocatoare a acestora, precum și subiectivismul transcrierilor înregistrărilor efectuate în mediu ambiental.

Cu privire la aspectele invocate mai sus, Judecătorul de cameră preliminară din cadrul Tribunalului A____ în mod corect a apreciat că aceste aspecte nu pot constitui obiectul unei analize în etapa camerei preliminare, iar instanța se poate pronunța asupra acestor elemente doar după administrarea probatoriului din dosar, aprecierile asupra loialității probelor putându-se efectua doar la finalul etapei judecătii dosarului pe fond.

Fără doar și poate, rămân aplicabile disp. art. 101 al. 3 C.p.p., în sensul că este interzis organelor judiciare penale sau altor persoane care acționează pentru acestea, să provoace o persoană să săvârșească ori să continue săvârșirea unei fapte penale în scopul obținerii unei probe, fiind evident interzisă utilizarea oricărei strategii sau manopere care are ca scop administrarea cu rea credință a unui mijloc de probă sau care are ca efect provocarea comiterii unei infracțiuni în vederea obținerii unui mijloc de probă, însă aceste elemente în ceea ce privește aspectele invocate de către cei trei inculpați legate de principiul loialității probelor, nu pot fi constatate decât după administrarea unui probatoriu, așa cum s-a arătat și mai sus, în etapa cercetării judecătorești, atunci când instanța de judecată investită cu soluționarea cauzei va putea reține în mod real dacă în speța de față colaboratorul cu identitate reală și investigatorii sub acoperire au acționat provocator față de inculpați, așa cum se susține de către aceștia din urmă în criticile formulate în etapa camerei preliminare.

Inculpații contestatori au mai criticat și nerespectarea de către organul de urmărire penală a dispozițiilor legale referitoare la punerea în executare a mandatului de supraveghere tehnică, solicitându-se excluderea probelor legate de colaboratorul cu identitate reală Q____ Q____ Q____, susținând în mod ferm că denunțatorul Q____ Q____ Q____ nu putea fi echipat în vederea înregistrării conversațiilor, întrucât nu era autorizat de către Judecătorul de drepturi și libertăți în acest sens, iar în consecință, probele astfel obținute nu pot fi folosite în cadrul procesului penal, constatându-se nulitatea acestora cu efectul final al imposibilității folosirii lor în procesul penal, invocându-se în același timp și Decizia nr. 51/2016 a Curții Constituționale.

În ceea ce privește aspectul de nelegalitate a lipsei autorizării colaboratorului cu identitate reală să efectueze înregistrări ambientale, se poate constata că s-a dispus autorizarea măsurii de supraveghere de către Judecătorul de drepturi și libertăți din cadrul Tribunalului T____, fiind vizată persoana inculpatului A____ F____, dar și a altor funcționari din cadrul punctelor de trecere a frontierei Vârșand și Nădlac, precum și a altor participanți în legătură cu faptele care au făcut obiectul cercetărilor, iar organul de urmărire penală are sarcina de a pune în executare măsura supravegherii cu respectarea prevederilor legale, însă trebuie subliniat faptul că acest organ este cel care stabilește modalitatea concretă de punere în executare a măsurii de supraveghere conform Codului de procedură penală.

Din actele și lucrările dosarului se poate observa că DNA – O____ O____ O____ a delegat prin Ordonanța din 23.08.2016 organele de poliție din cadrul Direcției Generale Anticorupție pentru a proceda la instalarea mijloacelor tehnice de înregistrare audio-video mediu ambiental, iar colaboratorul cu identitate reală Q____ Q____ Q____ a fost autorizat pentru a purta aceste dispozitive pe articole de vestimentație și autovehiculele folosite, astfel că organele de poliție judiciară au fost cele care au realizat înregistrările, motiv pentru care se poate aprecia că dispozițiile deciziei nr. 51/2001 a Curții Constituționale nu au fost încălcate de către organul de urmărire penală.

Se poate observa faptul că autorizarea colaboratorului cu identitate reală este atributul procurorului, iar aspectele legate de purtarea tehnicii de înregistrare trebuie făcută în cuprinsul ordonanței procurorului, judecătorul de drepturi și libertăți care a autorizat supravegherea tehnică trebuind doar să menționeze numele persoanei supuse acestei măsuri, în condițiile în care este cunoscută, nu și al denunțatorului, echiparea acestuia cu tehnica de interceptare fiind apanajul organului de urmărire penală în funcție de datele operative ale speței.

Observația inculpaților în sensul că în opinia acestora în speță nu ar fi fost posibilă autorizarea de către procuror a efectuării de către colaboratorul cu identitate reală a activităților descrise în ordonanță, este contrazisă de textul art. 148 al. 10 C.p.p. care prevede că în situații excepționale, dacă folosirea investigatorului sub acoperire nu este suficientă pentru obținerea datelor sau informațiilor ori nu este posibilă, procurorul care supraveghează sau efectuează urmărirea penală poate autoriza folosirea unui colaborator cu identitate reală sau cu altă identitate decât cea reală, bineînțeles dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege.

În aceste condiții, instanța de control apreciază că nu se pot constata aspecte care să conducă la incidența nulității absolute sau relative prev. de art. 281 și art. 282 C.p.p., respectiv vătămări ale drepturilor procesuale ale inculpaților, întrucât probele obținute în modalitatea de mai sus sunt legale, iar în consecință nu pot fi excluse, putând fi folosite în continuare pe parcursul procesului penal de către judecătorul de fond.

Criticile formulate de către inculpatul K____ K____ K____, care arată că Tribunalul A____ a respins nemotivat cererile și excepțiile invocate de acesta, sunt nefondate întrucât asupra aspectelor legate de problematica modului de punere în executare a mandatului de supraveghere tehnică judecătorul de cameră preliminară s-a pronunțat motivat.

Cu privire la aspectul invocat în legătură cu activitatea colaboratorului cu identitate reală Q____ Q____, că nu ar fi fost cuprinsă într-un proces-verbal, se poate constata că în speța de față declarația acestuia de martor are natura unui proces-verbal de audiere, motiv pentru care nu există vreo nelegalitate observată de către instanță, de natură să conducă la constatarea nulității absolute sau relative a actului întocmit și care ulterior să fie exclus.

Celelalte aspecte sesizate de către inculpatul K____ K____ K____ în fața primei instanțe s-au referit la aspecte care țin de aprecierea probelor și nu de legalitatea administrării acestora, astfel că Judecătorul de cameră preliminară din cadrul Tribunalului A____ nu a făcut o analiză separată a acestora, întrucât nu au făcut obiectul unei analize în etapa camerei preliminare și astfel a respins aceste cereri și excepții invocate.

Judecătorul de cameră preliminară din cadrul Tribunalului A____ a mai tratat în hotărârea sa problema nelegalității mandatului de supraveghere tehnică prin neindicarea numelor persoanelor vizate, însă această problemă nu poate constitui un motiv de nelegalitate întrucât judecătorul de drepturi și libertăți indică numele persoanelor vizate de măsurile de supraveghere tehnică dacă sunt cunoscute, iar așa cum se poate observa, la data autorizării măsurilor, numele celorlalte persoane implicate nu erau cunoscute, în actul de autorizare fiind arătat numele persoanei cunoscute A____ F____, precizându-se însă că măsura poate viza orice persoană, respectiv funcționar public la punctele de trecere a frontierei Nădlac sau Vârșand și a altor participanți în legătură cu faptele care au făcut obiectul cercetărilor.

De asemenea, prima instanță în mod corect a tratat și problema invocată în legătură cu o eventuală nelegalitate a urmăririi penale sub aspectul administrării majorității probelor în cursul urmăririi penale „in rem”, Judecătorul de cameră preliminară din cadrul Tribunalului A____ arătând că în cursul urmăririi penale nu s-a încălcat vreun drept procesual al inculpaților, în special dreptul la apărare, nesesizându-se vreun aspect de nelegalitate care să conducă la excluderea probei administrate în cursul urmăririi penale.

de 01.11.2016 și din data de 01.11.2016 în dosarul nr. 110/P/2016 al PARCHETULUI DE PE LÂNGĂ ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE DIRECȚIA NAȚIONALĂ ANTICORUPȚIE-O _____ O _____ O _____ pentru autorizare folosire investigatorii sub acoperire, cu privire la autorizarea investigatorilor de a întocmi documente nereale de proveniență sau de însoțire a mărfurilor tranzitate ori a documentelor care efectuează transportul, precum și autorizarea investigatorilor sub acoperire să promită, să ofere, să dea bani sau alte foloase referitor la inculpații, L _____ L _____ L _____, G _____ G _____ G _____, N _____ N _____ N _____, J _____ J _____, P _____ I _____-M _____, M _____ M _____, B _____ B _____ B _____ și E _____ E _____ E _____ și a actelor subsecvente acestora, cu consecința înlăturării tuturor probelor obținute în mod nelegal prin nerespectarea principiului loialității/legalității administrării probelor, potrivit considerentelor prezentei hotărâri.

În baza art. 396 alin. 1, 5 Cod procedură penală, raportat la art. 16 alin. 1 lit. c Cod procedură penală a fost dispusă achitarea tuturor inculpaților.

Prin decizia penală nr. 612/A/02.07.2020, Curtea de Apel Timișoara a dispus în temeiul art. 421 pct. 2 lit. b, teza a II-a C.p.p., admiterea apelurilor declarate de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție-Direcția Națională Anticorupție O _____ O _____ O _____ și inculpații C _____ C _____, F _____ F _____ F _____, M _____ M _____ împotriva sentinței penale nr. 3/14.01.2020 pronunțată de Tribunalul A _____ în dosarul nr. _____, a fost desființată sentința penală apelată și s-a dispus trimiterea cauzei spre rejudecare la prima instanță, Tribunalul A _____.

În temeiul art. 424 alin. 4 C.p.p., au fost menținute probele și toate actele efectuate în cursul judecății.

Prin considerentele acestei decizii au fost precizate următoarele aspecte:

„Analizând prioritar motivul de apel al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție-Direcția Națională Anticorupție-O _____ O _____ O _____ privind greșita admitere de către prima instanță a excepțiilor de nulitate a actelor de procedură efectuate în cursul urmăririi penale invocate de inculpații I _____ I _____ I _____ și K _____ K _____ K _____, dar și din oficiu și constatarea nulității absolute a ordonanțelor procurorului din data de 26.08.2016 și din data de 01.11.2016 (pronunțate în dosarul nr. 110/P/2016) privind folosirea unui colaborator cu identitate reală, ordonanțele procurorului din data de 26.09.2016 și din data de 01.11.2016(pronunțate în dosarul nr. 110/P/2016) pentru autorizare folosire investigatori sub acoperire, înlăturarea tuturor probelor ca fiind obținute în mod nelegal în baza acestor ordonanțe(înregistrări audio-video, procese verbale de transcriere a acestora, procese verbale încheiate de investigatorii sub acoperire, dar și declarațiile date în calitate de martori de către colaboratorul cu identitate reală și investigatorii sub acoperire), Curtea reține următoarele:

Prin încheierea penală nr. 58/CO/CP/CC pronunțată la data de 10.05.2017, în dosar _____/a1, judecătorul de cameră preliminară din cadrul Curții de Apel Timișoara a dispus:

„În baza art. 345 al. 1 C.p.p., respinge cererile și excepțiile invocate de către inculpații I _____ I _____ I _____, P _____ C _____, C _____ C _____, K _____ K _____ K _____, A _____ A _____ A _____, M _____ O _____, D _____ D _____ D _____, P. B _____-L _____, G _____ G _____ G _____, N _____ N _____ N _____, J _____ J _____, L _____ L _____ L _____, P _____ I _____-M _____, M _____ M _____, B _____ B _____ B _____, E _____ E _____ E _____ și H _____ H _____ personal și prin apărători aleși, privind nulitatea actului de sesizare și nelegalitatea unor probe administrate și acte efectuate în faza de urmărire penală.

Ia act că inculpatul A _____ F _____ nu a invocat excepții și cereri în camera preliminară, privind nulitatea actului de sesizare și nelegalitatea unor probe administrate și acte efectuate în faza de urmărire penală.

În temeiul art. 345 al. 1 C.p.p., art. 346 al. 1, 4 C.p.p., constată legalitatea sesizării instanței cu rechizitoriul nr. 110/P/2016 din data de 03.03.2017 emis de D.N.A. - O_____ O_____ O_____, a legalității administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală” și a dispus începerea judecării cauzei la Tribunalul A___ față de toți inculpații.

Din sentința penală atacată reiese că judecătorul primei instanțe și-a prezentat considerentele, argumentele soluției începând cu pagina 50, astfel:

- de la pagina 50 (ultimele două paragrafe) până la finalul paginii 54 (penultimul paragraf) ale sentinței, judecătorul primei instanțe enumeră doar ordonanțele procurorului din datele de 26.08.2016, 26.09.2016, 01.11.2016, din 12.12.2016 și încheierile Tribunalului T___ din datele de 26.08.2016, 08.09.2016, 26.09.2016, 01.11.2016, 29.11.2016 și 14.12.2016 și conținutul acestora;

- de la finalul paginii 54 (ultimul paragraf) până la finalul paginii 56 (antepenultimul paragraf) din sentință, sunt doar enunțate dispozițiile art. 101 C.p.p., art. 102 alin. 3 C.p.p., art. 139 alin. 3 C.p.p., art. 148 alin. 3, 7 și 10, iar apoi sunt citate paragrafe din Decizia Curții Constituționale a României nr. 802/2017(paragrafele nr. 26, 27, 28, 29);

- în cadrul penultimului paragraf de la pagina 56 a sentinței, după prezentarea celor de mai sus, judecătorul primei instanțe menționează că:

pentru aceste motive, în baza considerentelor Deciziei Curții Constituționale a României nr. 802/2017(paragrafele 28, 29), art. 148 alin. 3, 7 și 10 Cod procedură penală, art. 101 alin. 1, 3, art. 102 alin. 2, 3, 4 Cod procedură penală raportat la art. 6 paragraf 1 CEDO și art. 280 Cod procedură penală va admite excepțiile de nulitate a actelor de procedură efectuate în cursul urmăririi penale, invocate de inculpații I_____ I_____ I_____ și K_____ K_____ K_____ și pe cale de consecință,

Va constata nulitatea absolută a ordonanțelor procurorului din data de 26.08.2016 și din data de 01.11.2016 în dosarul nr. 110/P/2016 al PARCHETULUI DE PE LÂNGĂ ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE - DIRECȚIA NAȚIONALĂ ANTICORUPȚIE-O_____ O_____ O_____ pentru folosirea unui colaborator cu identitate reală, cu privire la autorizarea colaboratorului cu identitate reală Q_____ Q_____ Q_____, de a efectua interceptarea și înregistrarea, audio, audio-video în mediu ambiantal de către procuror fără să fie emis mandat de supraveghere tehnică de către judecătorul de drepturi și libertăți (JDL) cu excepția activității desfășurată față de inculpatul G_____ (activitate de înregistrare audio și audio-video, fiind desfășurată de către colaborator potrivit propriilor susțineri în fața instanței cu altă tehnică decât cea proprie, f. 102 vol. II instanță, nefiind dispus de către JDL ca numitul Q_____ Q_____ Q_____ colaborator cu identitate reală să efectueze înregistrării audio sau audio-video și referitor la autorizarea colaboratorului de a întocmi documente nereale de proveniență sau de însoțire a mărfurilor tranzitate ori a documentelor care efectuează transportul, precum și autorizarea acestuia să promită, să ofere, să dea bani sau alte foloase și a actelor subsecvente acestora și cea privind nerespectarea dispozițiilor legale referitoare la punerea în executare/inexistența mandatului de supraveghere tehnică (neexistând mandat de supraveghere tehnică pentru inculpații I_____ I_____ I_____, C_____ C_____, K_____ K_____, K_____, N_____, Ș.EUGEN, D_____ D_____-G_____, ci doar pentru inculpatul G_____ G.DANIEL, emis în baza ordonanței procurorului din data de 14.12.2016 pentru 48 de ore, confirmată de judecătorul de drepturi și libertăți din cadrul Tribunalului T_____ și mai apoi fiind emis mandat de supraveghere tehnică de către JDL pentru o perioadă de 17 zile din data de 14.12.2016 la 30.12.2016, prin care s-a dispus supravegherea audio, video sau prin fotografiere a întâlnirilor colaboratorului cu identitate reală Q_____ Q_____ Q_____ cu funcționarii din Punctele de Trecere a Frontierei Nădlac, T_____ și Vârșand , nefiind dispus de către JDL ca numitul Q_____ Q_____ Q_____ colaborator cu identitate reală să efectueze înregistrării audio sau audio-video presupusele fapte fiind săvârșite de către inculpații antemenționați cu excepția inculpatului G_____, anterior datei de 12.12.2016 conform actului de sesizare al instanței) precum și cele efectuate cu nerespectarea principiului loialității/legalității administrării probelor, fiind încălcate dispozițiile art.

148 alin. 3, 7 și 10 Cod procedură penală și ale art. 101 alin. 1 Cod procedură penală și de înlăturare a probelor obținute în mod nelegal, referitor la inculpații I____ I____ I____, C____ C____, K____ K____ K____, A____ A____ A____, D____ D____ -G____ și H____ H____, cu consecința înlăturării tuturor probelor obținute în mod nelegal, potrivit considerentelor prezentei hotărârii, respectiv, înregistrările audio-video și procesele-verbale de transcriere a acestora, referitor la inculpații antemenționați și declarația în calitate de martor a colaboratorului cu identitate reală Q____ Q____ Q____ dată în faza de urmărire penală din data de 30.08.2016 fila 7-14; din data de 07.09.2016 fila 40-44; din data de 23.09.2016 fila 45-48; din data de 01.10.2016 fila 49-52, din data de 01.12.2016 fila 117-119 și cea din data de 01.02.2017 fila 77-79, cât și cea dată în faza cercetării judecătorești f. 170-173 vol. II, dosar instanță.

În baza considerentelor Deciziei Curții Constituționale a României nr. 802/2017 (paragrafele 28, 29), art. 148 alin. 7 Cod procedură penală, art. 101 alin.1 teza ultimă, 3, art. 102 alin. 2, 3, 4 Cod procedură penală raportat la art. 6 paragraf 1 CEDO și la art. 280 Cod procedură penală va constata din oficiu nulitatea absolută a ordonanțelor procurorului din data de 26.09.2016, din data de 01.11.2016 și din data de 01.11.2016 în dosarul nr. 110/P/2016 al PARCHETULUI DE PE LÂNGĂ ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE DIRECȚIA NAȚIONALĂ ANTICORUPȚIE- O____ O____ O____ pentru autorizare folosire investigatorii sub acoperire, cu privire la autorizarea investigatorilor de a întocmi documente nereale de proveniență sau de însoțire a mărfurilor tranzitate ori a documentelor care efectuează transportul, precum și autorizarea investigatorilor sub acoperire să promită, să ofere, să dea bani sau alte foloase, fiind încălcate dispozițiile art. 148 alin. 7 Cod procedură penală și ale art. 101 alin. 1 Cod procedură penală, referitor la inculpații, B____ C.LIVIU, G____ G____ G____, N____ N____ N____, J____ J____, P____ I____ -M____, M____ M____, C____ CLAUDIU A____ și E____ E____ E____ și a actelor subsecvente acestora, cu consecința înlăturării tuturor probelor obținute în mod nelegal prin nerespectarea principiului loialității/legalității administrării probelor, potrivit considerentelor prezentei hotărârii, respectiv, înregistrările audiovideo și procesele-verbale de transcriere a acestora referitor la inculpații antemenționați, declarațiile în calitate de martori a investigatorilor sub acoperire Y____ Y____, ____ ____ și [____ [____ date în faza cercetării judecătorești f. 166-169, f.255 și f. 256-260 vol. II instanță.

Curtea de Apel constată că judecătorul primei instanțe s-a limitat la citarea unor dispoziții legale și paragrafe din Decizia Curții Constituționale nr. 802/2017 privind provocarea, după care a concluzionat fără niciun fel de analiză că toate probele menționate la paginile 56-59 din sentința penală atacată sunt lovite de nulitate absolută.

Judecătorul primei instanțe nu a efectuat nici măcar o analiză minimă de unde și din care probe rezultă provocarea, îndeplinind în realitate încă o dată funcția de judecător de cameră preliminară.

Ordonanțele procurorului prin care s-a dispus autorizarea colaboratorului cu identitate reală Q____ Q____ de a efectua interceptarea și înregistrarea audio, audio-video în mediul ambiental, prin care s-a dispus autorizarea colaboratorului/investigatorului de a întocmi documente nereale de proveniență sau de însoțire a mărfurilor tranzitate ori a documentelor care efectuează transportul sau prin care s-a dispus autorizarea colaboratorului/investigatorilor să promită, să ofere, să dea bani sau alte foloase nu pot conduce ele în sine la existența provocării întrucât acestea sunt acte procesuale, iar provocarea este o stare de fapt și presupune a se stabili dacă activitatea ilicită ar fi fost săvârșită în absența intervenției autorităților.

În plus, pentru a putea face aplicarea considerentelor din paragraful 29 al deciziei nr. 802/2017 a Curții Constituționale a României, tribunalul trebuia să argumenteze în concret incidența dispozițiilor art. 101 alin. 1-3 și art. 102 alin. 1 C.p.p., cu atât mai mult cu cât actele procedurale și probele repuse în discuție au făcut deja obiectul analizei judecătorului de cameră preliminară de la Curtea de Apel care a constatat legalitatea lor.

Astfel, prin încheierea penală nr. 58/CO/CP/CC pronunțată la data de 10.05.2017 în dosar nr. _____/a1, judecătorul de cameră preliminară din cadrul Curții de Apel Timișoara a stabilit legalitatea administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală și a dispus începerea judecării cauzei la Tribunalul A___ față de toți inculpații, respingând cererile și excepțiile acestora.

Așadar, emiterea acestor ordonanțe în faza de urmărire penală și actele subsecvente (ordonanțele prin care s-a dispus autorizarea colaboratorului/investigatorului de a efectua interceptarea și înregistrarea, prin care s-a dispus autorizarea colaboratorului/investigatorului de a întocmi documente nereale sau prin care s-a dispus autorizarea colaboratorului/investigatorilor să promită, să ofere, să dea bani sau alte foloase) au fost deja analizate în faza de cameră preliminară și au fost menținute ca legale.

Mai mult, chiar argumentele expuse de judecătorul primei instanțe în susținerea soluției sale au făcut obiectul unei analize amănunțite din partea judecătorului de cameră preliminară de la Curtea de Apel Timișoara, au fost combătute în mod detaliat, constatându-se legalitatea acestora.

Astfel, judecătorul primei instanțe a constatat nulitatea: “nefiind dispus de către JDL ca numitul Q___ Q___ Q___ colaborator cu identitate reală să efectueze înregistrării audio sau audio-video și referitor la autorizarea colaboratorului de a întocmi documente nereale de proveniență sau de însoțire a mărfurilor tranzitate ori a documentelor care efectuează transportul, precum și autorizarea acestuia să promită, să ofere, să dea bani sau alte foloase și a actelor subsecvente acestora și cea privind nerespectarea dispozițiilor legale referitoare la punerea în executare/inexistența mandatului de supraveghere tehnică (neexistând mandat de supraveghere tehnică pentru inculpații.... De asemenea a mai arătat că:” va constata din oficiu nulitatea absolută a ordonanțelor procurorului din data de 26.09.2016, din data de 01.11.2016 și din data de 01.11.2016 în dosarul nr. 110/P/2016 al PARCHETULUI DE PE LÂNGĂ ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE DIRECȚIA NAȚIONALĂ ANTICORUPȚIE-O_____ O_____ O_____ pentru autorizare folosire investigatorii sub acoperire, cu privire la autorizarea investigatorilor de a întocmi documente nereale de proveniență sau de însoțire a mărfurilor tranzitate ori a documentelor care efectuează transportul, precum și autorizarea investigatorilor sub acoperire să promită, să ofere, să dea bani sau alte foloase, fiind încălcate dispozițiile art. 148 alin. 7 Cod procedură penală și ale art. 101 alin. 1 Cod procedură penală, referitor la inculpații, B_____ C. IVIU, G_____ G_____ G_____, N_____ N_____ N_____, J_____ J_____, P_____ I_-M_____, M_____ M_____, C_____ CLAUDIU A_____ și E_____ E_____ E_____ ”

Prin încheierea penală nr. 58/CO/CP/CC pronunțată la data de 10.05.2017, în dosar _____/a1, judecătorul de cameră preliminară din cadrul Curții de Apel Timișoara a stabilit următoarele:

“Un al treilea motiv pentru care Judecătorul de cameră preliminară din cadrul Tribunalului A___ a dispus restituirea cauzei la procuror, a fost acela că ordonanțele din 26.08.2016, 26.09.2016 și 01.11.2016 sunt lovite de nulitate relativă întrucât s-a dispus autorizarea colaboratorului cu identitate reală și a investigatorilor sub acoperire cu încălcarea dispozițiilor art. 148 al. 7 C.p.p. și art. 150 al. 7 C.p.p., care prevăd că investigatorii sub acoperire și colaboratorii pot doar folosi ori li se pot pune la dispoziție înscrisuri pentru desfășurarea activităților autorizate, textul neprevăzând posibilitatea întocmirii acestor înscrisuri de către ei înșiși.

Dispozițiile art. 148 al. 7 C.p.p., precum și ale art. 150 al. 7 C.p.p., prevăd posibilitatea punerii la dispoziție a investigatorilor sub acoperire sau a colaboratorilor a unor înscrisuri sau alte obiecte necesare aducerii la îndeplinire a activității pentru care au fost autorizați, însă aceste texte nu exclud posibilitatea ca înscrisurile să fie întocmite de ei înșiși, ordonanțele întocmite în acest sens nefiind lovite de sancțiunea nulității relative cu consecința excluderii materialului probator.

Se poate observa că a fost necesară o asemenea măsură din partea organului de urmărire penală, întrucât s-a apreciat că operațiunile de transport nu erau reale, datele de identificare ale furnizorilor

fiind fictive, iar acele documente se implementau în aplicațiile „trafic control” cu ocazia trecerii frontierei, fiind necesar ca ordonanțele prin care s-a dispus autorizarea investigatorilor și colaboratorului să fie întemeiate atât pe disp. art. 148 C.p.p. cât și pe disp. art. 150 C.p.p., întrucât activitatea de emiteră și de folosire a documentelor de această natură constituie infracțiune și trebuia autorizată o persoană pentru a le întocmi, investigatorii și colaboratorul fiind autorizați să întocmească înscrisuri pentru propriile transporturi.

Instanța de control judiciar apreciază că interpretarea dată de Judecătorul de cameră preliminară din cadrul Tribunalului A___ nu este în litera și spiritul legii, neputând fi luată în considerare întrucât nu se poate restricționa activitatea investigatorilor și colaboratorilor în legătură cu întocmirea unor documente, o asemenea măsură fiind chiar necesară potrivit art. 150 C.p.p. tocmai pentru a-i proteja de responsabilitatea penală.

Faptul că organul de urmărire penală a dat eficiență atât disp. art. 148 cât și art. 150 C.p.p. printr-un singur act procedural, respectiv atât autorizarea investigatorilor și colaboratorului, cât și autorizarea la anumite activități prin aceeași ordonanță, astfel că autorizarea de a întocmi respectivele înscrisuri, potrivit art. 150 C.p.p., completată de autorizarea de a folosi respectivele înscrisuri, potrivit art. 148 C.p.p., nu apare ca fiind greșită, motiv pentru care nu se impune sancționarea actelor procedurale întocmite și apreciate de judecătorul primei instanțe ca fiind administrate cu încălcarea legii”

„Inculpații contestatori au mai criticat și nerespectarea de către organul de urmărire penală a dispozițiilor legale referitoare la punerea în executare a mandatului de supraveghere tehnică, solicitându-se excluderea probelor legate de colaboratorul cu identitate reală Q___ Q___ Q___, susținând în mod ferm că denunțatorul Q___ Q___ Q___ nu putea fi echipat în vederea înregistrării conversațiilor, întrucât nu era autorizat de către Judecătorul de drepturi și libertăți în acest sens, iar în consecință, probele astfel obținute nu pot fi folosite în cadrul procesului penal, constatându-se nulitatea acestora cu efectul final al imposibilității folosirii lor în procesul penal, invocându-se în același timp și Decizia nr. 51/2016 a Curții Constituționale.

În ceea ce privește aspectul de nelegalitate a lipsei autorizării colaboratorului cu identitate reală să efectueze înregistrări ambientale, se poate constata că s-a dispus autorizarea măsurii de supraveghere de către Judecătorul de drepturi și libertăți din cadrul Tribunalului T___, fiind vizată persoana inculpatului A___ F___, dar și a altor funcționari din cadrul punctelor de trecere a frontierei Vârșand și Nădlac, precum și a altor participanți în legătură cu faptele care au făcut obiectul cercetărilor, iar organul de urmărire penală are sarcina de a pune în executare măsura supravegherii cu respectarea prevederilor legale, însă trebuie subliniat faptul că acest organ este cel care stabilește modalitatea concretă de punere în executare a măsurii de supraveghere conform Codului de procedură penală.

Din actele și lucrările dosarului se poate observa că DNA – O___ O___ O___ a delegat prin Ordonanța din 23.08.2016 organele de poliție din cadrul Direcției Generale Anticorupție pentru a proceda la instalarea mijloacelor tehnice de înregistrare audiovideo mediu ambiental, iar colaboratorul cu identitate reală Q___ Q___ Q___ a fost autorizat pentru a purta aceste dispozitive pe articole de vestimentație și autovehiculele folosite, astfel că organele de poliție judiciară au fost cele care au realizat înregistrările, motiv pentru care se poate aprecia că dispozițiile deciziei nr. 51/2016 a Curții Constituționale nu au fost încălcate de către organul de urmărire penală.

Se poate observa faptul că autorizarea colaboratorului cu identitate reală este atributul procurorului, iar aspectele legate de purtarea tehnicii de înregistrare trebuie făcute în cuprinsul ordonanței procurorului, judecătorul de drepturi și libertăți care a autorizat supravegherea tehnică trebuind doar să menționeze numele persoanei supuse acestei măsuri, în condițiile în care este cunoscută, nu și al denunțatorului, echiparea acestuia cu tehnica de interceptare fiind apanajul organului de urmărire penală în funcție de datele operative ale speței.

Observația inculpaților în sensul că în opinia acestora în speță nu ar fi fost posibilă autorizarea de către procuror a efectuării de către colaboratorul cu identitate reală a activităților descrise în ordonanță, este contrazisă de textul art. 148 al. 10 C.p.p. care prevede că în situații excepționale, dacă folosirea investigatorului sub acoperire nu este suficientă pentru obținerea datelor sau informațiilor ori nu este posibilă, procurorul care supraveghează sau efectuează urmărirea penală poate autoriza folosirea unui colaborator cu identitate reală sau cu altă identitate decât cea reală, bineînțeles dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege.

În aceste condiții, instanța de control apreciază că nu se pot constata aspecte care să conducă la incidența nulității absolute sau relative prev. de art. 281 și art. 282 C.p.p., respectiv vătămări ale drepturilor procesuale ale inculpaților, întrucât probele obținute în modalitatea de mai sus sunt legale, iar în consecință nu pot fi excluse, putând fi folosite în continuare pe parcursul procesului penal de către judecătorul de fond”.

Judecătorul de cameră preliminară din cadrul Tribunalului A___ a mai tratat în hotărârea sa problema nelegalității mandatului de supraveghere tehnică prin neindicarea numelor persoanelor vizate ”această problemă nu poate constitui un motiv de nelegalitate întrucât judecătorul de drepturi și libertăți indică numele persoanelor vizate de măsurile de supraveghere tehnică dacă sunt cunoscute, iar așa cum se poate observa, la data autorizării măsurilor, numele celorlalte persoane implicate nu erau cunoscute, în actul de autorizare fiind arătat numele persoanei cunoscute A___ F___, precizându-se însă că măsura poate viza orice persoană, respectiv funcționar public la punctele de trecere a frontierei Nădlac sau Vârșand și a altor participanți în legătură cu faptele care au făcut obiectul cercetărilor”.

Mai mult, dispozițiile art. 148 alin. 3 și 10 C.p.p. enunțate de judecătorul primei instanțe în cadrul soluției sale au făcut și obiectul unei excepții de neconstituționalitate ridicată în prezentul dosar(faza camerei preliminare) de inculpatul K___ K___ K___, iar, prin decizia nr. 50/04.02.2020, Curtea Constituțională a respins excepția invocată, apreciind că aceste dispoziții sunt constituționale în raport de criticile formulate.

Curtea Constituțională a arătat că: "Or, utilizarea colaboratorului este prevăzută de lege, condițiile în care aceasta se poate autoriza sunt clar și limitativ prevăzute de lege, fiind permisă numai "în situații excepționale", iar activitatea colaboratorului privește exclusiv culegere de date și informații, sub controlul procurorului, supuse aprecierii instanțelor de judecată în diversele etape ale procesului penal, cu respectarea tuturor garanțiilor prevăzute de lege. În plus, dacă sensul Deciziei nr. 51 din 16 februarie 2016 (care constituie baza argumentării autorilor excepției) ar fi fost acela de a exclude și folosirea de către colaboratori a dispozitivelor tehnice pentru culegerea de informații, ar fi fost incidentă ipoteza art. 31 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, care impune ca, în caz de admitere a excepției, Curtea să se pronunțe și asupra constituționalității altor prevederi din actul atacat, de care, în mod necesar și evident, nu pot fi dissociate prevederile menționate în sesizare. Curtea nu a făcut însă aplicarea acestui articol, întrucât sensul deciziei pronunțate este unul de clarificare a normei acolo criticate sub aspectul circumscrierii exacte a "organelor specializate ale statului" care pot pune în executare mandatul de supraveghere tehnică, iar nu acela de a exclude alte norme din Codul de procedură penală care prevăd soluții pentru situații excepționale, în vederea obținerii de date și informații cu privire la săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală".

Curtea de Apel constată că, în cazul în care judecătorul primei instanțe aprecia că în cauză se impune reținerea provocării, nu o putea face decât în urma analizei probatoriului administrat pe fondul cauzei și cu o motivare din care să rezulte în ce anume a constat conduita organelor de urmărire penală sau a colaboratorilor care a depășit limitele unei cercetări pasive. De altfel, aceeași mențiune a făcut-o și judecătorul de cameră preliminară din cadrul Curții de Apel Timișoara prin încheierea pronunțată în dosar. Judecătorul de cameră preliminară a reamintit faptul că aprecierile asupra loialității probelor se poate face doar la finalul etapei judecătii când instanța de judecată va putea reține în mod real dacă în speță colaboratorii sau investigatorii au acționat provocator față de inculpați așa cum susțin aceștia.

Aceasta nu înseamnă că judecătorul fondului parcurge doar etapa judecătii, iar în final concluzionează că a existat provocare, fără o minimă prezentare a argumentelor și probelor pe care se întemeiază concluzia, astfel cum a procedat prima instanță.

Provocarea reprezintă acțiunea neloială realizată în scopul obținerii de probe constând în determinarea cu știință a unei persoane să comită o infracțiune sau să continue săvârșirea unei infracțiuni.

Pentru a putea concluziona asupra existenței provocării, judecătorul trebuie să procedeze la administrarea probelor relevante și utile pentru a determina dacă a existat sau nu act de provocare, apoi să procedeze la efectuarea testului substanțial al provocării în cadrul căruia să analizeze condițiile care trebuie întrunite cumulativ pentru a putea reține provocarea prin raportare la probele administrate în acest scop. Astfel, în cadrul testului substanțial al provocării judecătorul trebuie să verifice dacă organele de urmărire penală au avut un comportament esențial pasiv prin raportare la motivele pe care le-au avut pentru a porni investigația, dar și comportamentul organelor de urmărire penală pe durata investigației.

Nu există nicio referință a judecătorului primei instanțe la probele și motivele pentru care a apreciat că există provocarea.

Constatând că judecătorul primei instanțe nu a analizat faptele pe fond, din cauza anulării actelor de urmărire penală și probelor administrate în faza de urmărire penală și judecată, Curtea urmează a dispune desființarea sentinței penale apelate și rejudecarea de către prima instanță, conform art. 421 pct. 2 lit. b, teza a II-a.

În ceea ce privește susținerile inculpaților intimați prin apărători, conform cărora nu ar fi posibilă trimiterea cauzei spre rejudecare, întrucât textul legal nu prevede această posibilitate în condițiile înlăturării nulităților reținute de prima instanță, sunt neîntemeiate.

În condițiile în care instanța de apel constată că probele au fost în mod greșit anulate de prima instanță, instanța de apel ar face pentru prima dată o analiză pe fond a cauzei, a probelor administrate și, în măsura în care ar rezulta vinovăția inculpaților, ar trebui să pronunțe o hotărâre de condamnare. Or condamnarea inculpatului direct în apel fără o analiză a cauzei pe fond de către judecătorul primei instanțe ar încălca dreptul inculpatului la un proces echitabil și la cele două grade de jurisdicție în materie penală.

Astfel, soluția de desființare a sentinței penale atacate și trimiterea spre rejudecare se impune pentru a garanta respectarea dreptului la două grade de jurisdicție în materie penală, garantat de art. 2 din Protocolul nr. 7 adițional la Convenția europeană, în contextul în care lipsește judecata pe fond în primă instanță, iar efectuarea acesteia pentru prima oară în apel privează partea de calea de atac, instanța de apel având obligația de a se asigura ca drepturile garantate de Convenție "să fie concrete și efective, nu teoretice și iluzorii". Este adevărat că apelul în dreptul procesual penal român constituie o cale de atac devolutivă, instanța de apel având plenitudine de jurisdicție, putând reaprecia și statua asupra vinovăției, însă această caracteristică nu echivalează cu a statua în primă și în ultimă instanță asupra situației de fapt, apelul fiind în principal o cale de atac și, prin urmare, presupune în mod necesar realizarea controlului judiciar, control judiciar ce nu poate fi realizat în concret în lipsa existenței unei analize a primei instanțe asupra fondului cauzei. De altfel, și apărătorul inculpaților apelanți a susținut în fața instanței de apel că aceasta nu s-ar putea pronunța asupra vinovăției inculpaților direct în apel, fără a exista o analiză asupra vinovăției și din partea judecătorului primei instanțe.

Pentru considerentele expuse anterior, în temeiul art. 415 alin.1 C.p.p., va lua act de retragerea apelului declarat de inculpatul N_____ N_____ N_____ împotriva sentinței penale nr. 3/14.01.2020 pronunțată de Tribunalul A_____ în dosarul nr. _____.

În temeiul art. 421 pct. 2 lit. b, teza a II-a C.p.p., va admite apelurile declarate de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție-Direcția Națională Anticorupție O_____ O_____ O_____ și inculpații C____ C____, F_____ F____ F____, M____ M_____ împotriva sentinței penale nr. 3/14.01.2020 pronunțată de Tribunalul A____ în dosarul nr. _____, va desființa sentința penală apelată și va dispune trimiterea cauzei spre rejudecare la prima instanță, Tribunalul A_____.

În temeiul art. 424 alin.4 C.p.p., va menține probele și toate actele efectuate în cursul judecății.”

Acuzațiile aduse de către acuzare au fost susținute cu următoarele acte întocmite și mijloace de probă administrate în faza de urmărire penală:...

S-a mai solicitat vizualizarea sau audierea unor pasaje din înregistrările audio sau video efectuate în faza de urmărire penală precum și schimbarea încadrării juridice. În deliberare instanța a constatat că aceste cereri au mai fost formulate și în primul ciclu procesual, respectiv în volumul al II-lea din primul ciclu procesual, fila 188, și urm. de altfel și alți inculpați au formulat astfel de cereri identice, iar toate aceste cereri au fost respinse prin încheierea din 19.12.2017, motiv pentru care s-a considerat că la momentul la care Curtea de Apel Timișoara a arătat că, în temeiul art. 424 alin. 4 Cod procedură penală, menține probele și toate actele efectuate în cursul judecății, aceasta a analizat inclusiv această respingere a probelor, menținând-o, astfel că nu se poate reveni asupra acestei soluții a instanței de control judiciar. Pentru aceste motive instanța a respins solicitarea formulată în cauză de către apărătorul inculpatului B_____ B_____ B_____ precum și de către ceilalți inculpați.

În ceea ce privește solicitarea de schimbare a încadrării juridice formulate de către reprezentanta Ministerului Public aceasta a fost respinsă urmând a se menține încadrarea juridică stabilită în primul ciclu procesual și s-a avut în vedere faptul că la momentul la care Curtea de Apel Timișoara a trimis spre rejudecare cauza a arătat că, în temeiul art. 424 alin. 4 Cod procedură penală, se mențin probele și toate actele efectuate în cursul judecății, deci inclusiv actele procedurale (încheierile) prin care a fost stabilită încadrarea juridică, iar din probele administrate nemijlocit în cel de-al doilea ciclu procesual nu au rezultat elemente noi care să impună schimbarea încadrării juridice în sensul solicitat de către reprezentanta Ministerului Public.

Reprezentanta Ministerului Public a precizat că încadrarea juridică s-a schimbat într-adevăr în primul ciclu procesual, doar că prin decizia de casare a Curții de Apel Timișoara nu s-a intrat în analiza pe fond a cauzei, fiind doar trimisă cauza spre rejudecare, astfel că este evident că instanța de apel nu a analizat încadrarea juridică, ci doar a menținut încheierile pronunțate în primul ciclu procesual prin care s-a schimbat încadrarea juridică.

Instanța de judecată nu poate valida un asemenea considerent care ar echivala cu aprecierea că instanța de apel nu ar fi avut în vedere toate consecințele menținerii tuturor probelor și actelor efectuate în primul ciclu procesual atunci când a inserat această mențiune în cuprinsul dispozitivului deciziei penale. Instanța consideră că instanța de apel a fost conștientă de absolut toate consecințele juridice ale unei astfel de mențiuni (respectiv „menține probele și toate actele efectuate în cursul judecății”) astfel că în condițiile art. 424 alineat 4 și art. 425 alineat 1 Cod Procedură Penală instanța de rejudecare este obligată să mențină toate probele și actele efectuate în primul ciclu procesual (în noțiunea de acte intrând inclusiv încheierile prin care au fost respinse diverse solicitări sau au fost stabilite încadrările juridice).

Din analiza actelor dosarului instanța reține următoarele:

Inculpatul I_____ I_____ I_____ a fost acuzat pentru faptul că la data de 29.08.2016, în calitate de agent de poliție al Poliției de Frontieră, în timp ce se afla în exercitarea atribuțiilor de serviciu în cadrul Punctului de Trecere a Frontierei Nădlac II, a pretins și primit de la colaboratorul cu

identitate reală Q___ Q___ Q___ suma de cincizeci de euro pentru a-i permite introducerea în România a unor anvelope uzate, faptă care ar întruni elementele constitutive ale infracțiunii de luare de mită prev. de art. 289 alin. 1 C.pen. rap. la art. 7 lit. c din Legea 78/2000.

Inculpatul C___ C___ a fost acuzat pentru faptul că la data de 29.08.2016, în calitate de agent de poliție al Poliției de Frontieră, în timp ce se afla în exercitarea atribuțiilor de serviciu în cadrul Punctului de Trecere a Frontierei Nădlac II, a pretins și primit de la colaboratorul cu identitate reală Q___ Q___ Q___ suma de cincizeci de euro pentru a-i permite introducerea în România a unor anvelope uzate, faptă care ar întruni elementele constitutive ale infracțiunii de luare de mită prev. de art. 289 alin. 1 C.pen. rap. la art. 7 lit. c din Legea 78/2000.

Inculpatul K___ K___ K___ a fost acuzat pentru faptul că la data de 29.08.2016, în calitate de agent de poliție al Poliției de Frontieră, în timp ce se afla în exercitarea atribuțiilor de serviciu în cadrul Punctului de Trecere a Frontierei Nădlac II, a pretins și primit de la colaboratorul cu identitate reală Q___ Q___ Q___ suma de cincizeci de euro pentru a-i permite introducerea în România a unor anvelope uzate, faptă care ar întruni elementele constitutive ale infracțiunii de luare de mită prev. de art. 289 alin. 1 C.pen. rap. la art. 7 lit. c din Legea 78/2000.

Inculpatul A___ A___ a fost acuzat pentru faptul că la data de 06.09.2016, în calitate de agent de poliție al Poliției de Frontieră, în timp ce se afla în exercitarea atribuțiilor de serviciu în cadrul Punctului de Trecere a Frontierei Nădlac I, a pretins de la colaboratorul cu identitate reală Q___ Q___ Q___ suma de douăzeci de euro, pentru a-i permite introducerea în România a unor anvelope uzate, faptă care ar întruni elementele constitutive ale infracțiunii de luare de mită prev. de art. 289 alin. 1 C.pen. rap. la art. 7 lit. c din Legea 78/2000.

Inculpatul D___ D___ D___ a fost acuzat pentru faptul că la data de 22.09.2016, în calitate de agent de poliție al Poliției de Frontieră, în timp ce se afla în exercitarea atribuțiilor de serviciu în cadrul Punctului de Trecere a Frontierei Nădlac II, a pretins și primit de la colaboratorul cu identitate reală Q___ Q___ Q___ suma de cincizeci de euro pentru a-i permite introducerea în România a unor anvelope uzate, faptă care ar întruni elementele constitutive ale infracțiunii de luare de mită prev. de art. 289 alin. 1 C.pen. rap. la art. 7 lit. c din Legea 78/2000.

Inculpatul D___ D___ D___ a fost acuzat pentru faptul că la data de 30.09.2016, în calitate de agent de poliție al Poliției de Frontieră, în timp ce se afla în exercitarea atribuțiilor de serviciu în cadrul Punctului de Trecere a Frontierei Nădlac I, a pretins și primit de la colaboratorul cu identitate reală Q___ Q___ Q___ suma de cincizeci de euro pentru a-i permite introducerea în România a unor anvelope uzate, faptă care ar întruni elementele constitutive ale infracțiunii de luare de mită prev. de art. 289 alin. 1 C.pen. rap. la art. 7 lit. c din Legea 78/2000.

Inculpatul J___ J___ a fost acuzat pentru faptul că la data de 14.10.2016, în calitate de agent de poliție al Poliției de Frontieră, în timp ce se afla în exercitarea atribuțiilor de serviciu în cadrul Punctului de Trecere a Frontierei Vârșand, a pretins și primit de la investigatorul sub acoperire Y___ Y___ suma de cincizeci de euro pentru a-i permite introducerea în România a unor anvelope uzate, faptă care ar întruni elementele constitutive ale infracțiunii de luare de mită prev. de art. 289 alin. 1 C.pen. rap. la art. 7 lit. c din Legea 78/2000.

Inculpatul G___ G___ a fost acuzat pentru faptul că la data de 14.10.2016, în calitate de agent de poliție al Poliției de Frontieră, în timp ce se afla în exercitarea atribuțiilor de serviciu în cadrul Punctului de Trecere a Frontierei Vârșand, a pretins și primit de la investigatorul sub acoperire Y___ Y___ suma de cincizeci de euro pentru a-i permite introducerea în România a unor anvelope uzate, faptă care ar întruni elementele constitutive ale infracțiunii de luare de mită prev. de art. 289 alin. 1 C.pen. rap. la art. 7 lit. c din Legea 78/2000.

Inculpatul N___ N___ a fost acuzat pentru faptul că la data de 14.10.2016, în calitate de agent de poliție al Poliției de Frontieră, în timp ce se afla în exercitarea atribuțiilor de serviciu în cadrul Punctului de Trecere a Frontierei Vârșand, a pretins și primit de la investigatorul sub acoperire

Y___ Y___ suma de cincizeci de euro pentru a-i permite introducerea în România a unor anvelope uzate, faptă care ar întruni elementele constitutive ale infracțiunii de luare de mită prev. de art. 289 alin. 1 C.pen. rap. la art. 7 lit. c din Legea 78/2000.

Inculpatul L_____ L___ L___ a fost acuzat pentru faptul că la data de 10.11.2016, în calitate de agent de poliție al Poliției de Frontieră, în timp ce se afla în exercitarea atribuțiilor de serviciu în cadrul Punctului de Trecere a Frontierei Vârșand, a primit de la investigatorul sub acoperire [___ [___ suma de zece euro pentru a-i permite introducerea în România a unor anvelope uzate, faptă care ar întruni elementele constitutive ale infracțiunii de luare de mită prev. de art. 289 alin. 1 C.pen. rap. la art. 7 lit. c din Legea 78/2000.

Inculpatul M___ M_____ a fost acuzat pentru faptul că la data de 12.11.2016, în calitate de agent de poliție al Poliției de Frontieră, în timp ce se afla în exercitarea atribuțiilor de serviciu în cadrul Punctului de Trecere a Frontierei T___, a pretins și primit de la investigatorul sub acoperire [___ [___ suma de cincizeci de euro pentru a-i permite introducerea în România a unor anvelope uzate, faptă care ar întruni elementele constitutive ale infracțiunii de luare de mită prev. de art. 289 alin. 1 C.pen. rap. la art. 7 lit. c din Legea 78/2000.

Inculpatul P_____ I__ M___ a fost acuzat de faptul că la data de 11.11.2016, în calitate de agent de poliție al Poliției de Frontieră, în timp ce se afla în exercitarea atribuțiilor de serviciu în cadrul Punctului de Trecere a Frontierei T___, a pretins și primit de la investigatorul sub acoperire Y___ Y___ suma de cincizeci de euro pentru a-i permite introducerea în România a unor anvelope uzate, faptă care ar întruni elementele constitutive ale infracțiunii de luare de mită prev. de art. 289 alin. 1 C.pen. rap. la art. 7 lit. c din Legea 78/2000.

Inculpatul P_____ I__ M___ a fost acuzat de faptul că la data de 12.11.2016, în calitate de agent de poliție al Poliției de Frontieră, în timp ce se afla în exercitarea atribuțiilor de serviciu în cadrul Punctului de Trecere a Frontierei T___, a pretins și primit de la investigatorul sub acoperire [___ [___ suma de cincizeci de euro pentru a-i permite introducerea în România a unor anvelope uzate, faptă care ar întruni elementele constitutive ale infracțiunii de luare de mită prev. de art. 289 alin. 1 C.pen. rap. la art. 7 lit. c din Legea 78/2000.

Inculpatul B_____ B_____ B_____ a fost acuzat de faptul că la data de 15.11.2016, în calitate de agent de poliție al Poliției de Frontieră, în timp ce se afla în exercitarea atribuțiilor de serviciu în cadrul Punctului de Trecere a Frontierei Vârșand, a pretins și primit de la investigatorul sub acoperire ___ ___ suma de cincizeci de euro pentru a-i permite introducerea în România a unor anvelope uzate, faptă care ar întruni elementele constitutive ale infracțiunii de luare de mită prev. de art. 289 alin. 1 C.pen. rap. la art. 7 lit. c din Legea 78/2000.

Inculpatul E___ E___ E___ a fost acuzat de faptul că la data de 15.11.2016, în calitate de inspector antifraudă din cadrul Direcției Regionale Antifraudă Fiscală 5 D___, în timp ce se afla în exercitarea atribuțiilor de serviciu în cadrul Punctului de Trecere a Frontierei Vârșand, a pretins și primit de la investigatorul sub acoperire ___ ___ trei pachete de țigări marca Sobranie, în valoare de 51 de lei pentru a-i permite introducerea în România a unor anvelope uzate, faptă care ar întruni elementele constitutive ale infracțiunii de luare de mită prev de art. 289 alin. 1 C.pen. rap. la art. 7 lit. c din Legea 78/2000.

Inculpatul H___ H_____ H___ a fost acuzat de faptul că la data de 12.12.2016, în calitate de agent de poliție al Poliției de Frontieră, în timp ce se afla în exercitarea atribuțiilor de serviciu în cadrul Punctului de Trecere a Frontierei Nădlac II, a pretins și primit de la investigatorul cu identitate reală Q___ Q___ Q___ suma de cincizeci de euro pentru a-i permite introducerea în România a unor anvelope uzate, faptă care ar întruni elementele constitutive ale infracțiunii de luare de mită prev. de art. 289 alin. 1 C.pen. rap. la art. 7 lit. c din Legea 78/2000.

Instanța consideră că în cauză **nu există probe** în sensul că inculpații ar fi comis infracțiunile pentru care s-a dispus trimiterea acestora în judecată.

În primul rând va fi avută în vedere modalitatea prin care au fost obținute probele administrate în cadrul acestui proces penal.

Potrivit dispozițiilor art. 101 Cod procedură penală „Principiul loialității administrării probelor:

(1) Este oprit a se întrebuița violențe, amenințări ori alte mijloace de constrângere, precum și promisiuni sau îndemnuri în scopul de a se obține probe.

(2) Nu pot fi folosite metode sau tehnici de ascultare care afectează capacitatea persoanei de a-și aminti și de a relata în mod conștient și voluntar faptele care constituie obiectul probei. Interdicția se aplică chiar dacă persoana ascultată își dă consimțământul la utilizarea unei asemenea metode sau tehnici de ascultare.

(3) Este interzis organelor judiciare penale sau altor persoane care acționează pentru acestea să provoace o persoană să săvârșească ori să continue săvârșirea unei fapte penale, în scopul obținerii unei probe”.

Dispozițiile art. 148 Cod procedură penală referitor la utilizarea investigatorilor sub acoperire sau cu identitate reală și a colaboratorilor arată:

(3) În cazul în care procurorul apreciază că este necesar ca investigatorul sub acoperire să poată folosi dispozitive tehnice pentru a obține fotografii sau înregistrări audio și video, sesizează judecătorul de drepturi și libertăți în vederea emiterii mandatului de supraveghere tehnică. Dispozițiile art. 141 se aplică în mod corespunzător.

(7) Organele judiciare pot folosi sau pune la dispoziția investigatorului sub acoperire orice înscrisuri ori obiecte necesare pentru desfășurarea activității autorizate. Activitatea persoanei care pune la dispoziție sau folosește înscrisurile ori obiectele nu constituie infracțiune.

(10) În situații excepționale, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alin. (1), iar folosirea investigatorului sub acoperire nu este suficientă pentru obținerea datelor sau informațiilor ori nu este posibilă, procurorul care supraveghează sau efectuează urmărirea penală poate autoriza folosirea unui colaborator, căruia îi poate fi atribuită o altă identitate decât cea reală.

Dispozițiile alin. (2) - (3) și (5) - (9) se aplică în mod corespunzător.

Din considerente Deciziei Curții Constituționale a României nr. 802/2017 (paragraful 26), rezultă că „verificarea legalității probelor, realizată de judecătorul de cameră preliminară, privește conformarea activității de probațiune anterior efectuată de organele de cercetare penală (a mijloacelor de probă administrate în cursul urmăririi penale, a procedurilor probatorii utilizate) cu principiile legalității probelor, respectiv al loialității administrării probelor, în condițiile în care ipotezele reglementate în art. 101 din Codul de procedură penală constituie aspecte de nelegalitate a obținerii probelor”.

Totodată se arată la paragraful 27 al deciziei antementionate ”că probele reprezintă elementul central al oricărui proces penal, procedurile legale de administrare a acestora garantând faptul că realitatea obiectivă este reflectată în probele astfel obținute”.

La paragraful 28 din decizia precizată, Curtea a reținut în paragraful 26 al deciziei antementionate „că probele pot fi viciate atât prin încălcarea prescripțiilor procedurale de administrare a lor, cât și prin obținerea probelor prin metode nelegale.

Or, Curtea a observat că legea procesual penală în vigoare interzice în mod absolut administrarea probelor prin practici neloiale, prin dispozițiile art. 101 alin. (1) - (3), ca și folosirea procedurilor de obținere nelegală a probelor, legiuitorul excluzând în mod absolut astfel de practici/procedee din câmpul legalității. Acest aspect reiese foarte clar din modul de formulare al textelor menționate. Astfel, dacă, în mod obișnuit, nelegalitatea probelor este determinată de încălcarea unor reguli procedurale impuse de lege, în cazul principiului loialității administrării probelor legiuitorul

folosește expresii prohibitive în mod absolut ["este oprit a se întrebuința (...)", "nu pot fi folosite (...)", "este interzis (...)"], similar ipotezei probelor obținute prin tortură, precum și probelor derivate din acestea ["nu pot fi folosite (...)"]. Cu alte cuvinte, mijloacele de constrângere enumerate în art. 101 alin. (1) din Codul de procedură penală, tehnicile de ascultare care afectează conștiința persoanei [art. 101 alin. (2) din Codul de procedură penală], provocarea unei persoane să săvârșească ori să continue săvârșirea unei fapte penale, în scopul obținerii unei probe [art. 101 alin. (3) din Codul de procedură penală], ca și folosirea torturii în obținerea probelor [art. 102 alin. (1) din Codul de procedură penală] atrag nulitatea absolută a mijlocului de probă astfel obținut, consecința fiind excluderea necondiționată a probei. Așadar, analizând probatoriul administrat din perspectiva conformității acestuia cu principiul loialității administrării probelor, judecătorul de cameră preliminară va sancționa cu excluderea probele obținute prin întrebuințarea de violențe, amenințări ori alte mijloace de constrângere, precum și promisiuni sau îndemnuri; prin metode sau tehnici de ascultare care afectează capacitatea persoanei de a-și aminti și de a relata în mod conștient și voluntar faptele care constituie obiectul probei, chiar dacă persoana ascultată își dă consimțământul la utilizarea unei asemenea metode sau tehnici de ascultare; prin provocarea unei persoane să săvârșească ori să continue săvârșirea unei fapte penale, în scopul obținerii unei probe [art. 101 alin. (1) - (3) din Codul de procedură penală]”.

Din considerente Deciziei Curții Constituționale a României nr. 802/2017(paragraful 29), rezultă că „nerespectarea interdicției absolute statuată în cuprinsul normelor procesual penale ale art. 102 alin. (1) - potrivit căreia probele obținute prin tortură, precum și probele derivate din acestea nu pot fi folosite "în cadrul procesului penal" - și a dispozițiilor art. 101 alin. (1) - (3) din Codul de procedură penală privind interzicerea explicită a administrării probelor prin practici neloiale atrage nulitatea absolută a actelor procesuale și procedurale prin care probele au fost administrate și excluderea necondiționată a probei în faza camerei preliminare. Întrucât nerespectarea dispozițiilor cuprinse în normele precizate cade sub incidența inadmisibilității care produce efecte prin intermediul nulității absolute, Curtea a constatat, totodată, că o verificare a loialității/legalității administrării probelor, din această perspectivă, este admisă și în cursul judecății, aplicându-se, în acest mod, regula generală potrivit căreia nulitatea absolută poate fi invocată pe tot parcursul procesului penal. Așadar, interdicția categorică a legii în obținerea probelor prin practici/procedee neloiale/nelegale justifică competența judecătorului de fond de a examina și în cursul judecății aceste aspecte. Altfel spus, din considerentele antemenționate rezultă că probele menținute ca legale de judecătorul de cameră preliminară pot face obiectul unor noi verificări de legalitate în cursul judecății din perspectiva constatării inadmisibilității procedurii prin care au fost obținute și a aplicării nulității absolute asupra actelor procesuale și procedurale prin care probele au fost administrate, în condițiile în care, în această ipoteză, se prezumă *iuris* _____ se aduce atingere legalității procesului penal, vătămarea neputând fi acoperită”.

Aceste dispoziții legale au fost indicate și de către judecătorul care a soluționat inițial cauza însă prin decizia sa de retrimiterie spre judecare Curtea de Apel a precizat următoarele:

„în cazul în care judecătorul primei instanțe aprecia că în cauză se impune reținerea provocării, nu o putea face decât în urma analizei probatoriului administrat pe fondul cauzei și cu o motivare din care să rezulte în ce anume a constat conduita organelor de urmărire penală sau a colaboratorilor care a depășit limitele unei cercetări pasive. De altfel, aceeași mențiune a făcut-o și judecătorul de cameră preliminară din cadrul Curții de Apel Timișoara prin încheierea pronunțată în dosar. Judecătorul de cameră preliminară a reamintit faptul că aprecierile asupra loialității probelor se poate face doar la finalul etapei judecății când instanța de judecată va putea reține în mod real dacă în speță colaboratorii sau investigatorii au acționat provocator față de inculpați așa cum susțin aceștia.

Aceasta nu înseamnă că judecătorul fondului parcurge doar etapa judecății, iar în final concluzionează că a existat provocare, fără o minimă prezentare a argumentelor și probelor pe care se întemeiază concluzia, astfel cum a procedat prima instanță.

Provocarea reprezintă acțiunea neloială realizată în scopul obținerii de probe constând în determinarea cu știință a unei persoane să comită o infracțiune sau să continue săvârșirea unei infracțiuni.

Pentru a putea concluziona asupra existenței provocării, judecătorul trebuie să procedeze la administrarea probelor relevante și utile pentru a determina dacă a existat sau nu act de provocare, apoi să procedeze la efectuarea testului substanțial al provocării în cadrul căruia să analizeze condițiile care trebuie întrunite cumulativ pentru a putea reține provocarea prin raportate la probele administrate în acest scop. Astfel, în cadrul testului substanțial al provocării judecătorul trebuie să verifice dacă organele de urmărire penală au avut un comportament esențial pasiv prin raportare la motivele pe care le-au avut pentru a porni investigația, dar și comportamentul organelor de urmărire penală pe durata investigației.

Nu există nicio referință a judecătorului primei instanțe la probele și motivele pentru care a apreciat că există provocarea.”

În aceste condiții, în continuare, instanța va analiza și va indica probele administrate precum și actele dosarului de unde rezultă existența provocării:

Provocarea reprezintă o acțiune neloială realizată în scopul obținerii de probe și care constă în determinarea cu știință a unei persoane să comită o infracțiune sau să continue comiterea unei infracțiuni. Agenții provocatori sunt agenți infiltrați ai statului sau oricare persoană care acționează sub coordonarea sau supravegherea unei autorități care în activitatea desfășurată își depășesc limitele atribuțiilor conferite de lege de a acționa în scopul relevării activității infracționale a unei persoane provocând-o pe aceasta să comită infracțiuni în vederea administrării de probe în acuzare. În doctrina de specialitate s-a subliniat că statul prin agenții săi nu poate să-și depășească competența de a aplica legea prin instigarea unei persoane să comită o infracțiune pe care altfel nu ar fi comis-o pentru ca mai târziu să declanșeze împotriva acelei persoane mecanismele procesului penal în vederea tragerii la răspundere penală. În acest mod se garantează credibilitatea sistemului de justiție penală și se garantează principiul aflării adevărului.

Problematika provocării polițienești (agenții provocatori) a făcut obiectul analizei Curții de la Strasbourg în cauze care au avut ca obiect plângeri prin care se reclama faptul că organele de urmărire penală au acționat în mod neloial în materia infracțiunilor de trafic de droguri sau de corupție. În continuare vor fi analizate cazurile din materia infracțiunilor de corupție identice cu dosarul prezent.

Din analiza jurisprudenței CEDO se observă că sunt folosite două teste pentru verificarea existenței provocării, și anume testul substanțial și testul procedural. Se observă că prin decizia sa Curtea de Apel Timișoara a solicitat instanței de rejudicare să verifice **în cadrul testului substanțial al provocării dacă organele de urmărire penală au avut un comportament esențial pasiv prin raportare la motivele pe care le-au avut pentru a porni investigația, dar și comportamentul organelor de urmărire penală pe durata investigației.**

De altfel testul procedural nici nu mai poate fi efectuat în condițiile în care în faza de cameră preliminară s-a dispus începerea judecății și nu au fost anulate probele administrate sau actele întocmite iar Curtea de Apel Timișoara prin decizia sa de casare cu trimitere spre rejudicare tocmai acest aspect a reproșat judecătorului primei instanțe, respectiv că prin constatarea nulității absolute a unor acte întocmite de către procuror a exercitat atribuțiile specifice unui judecător de cameră preliminară.

În cadrul testului substanțial CEDO a analizat următoarele aspecte:

- motivele avute în vedere de către autorități pentru a porni investigația, inclusiv când este folosită o operațiune sub acoperire, iar aici trebuie cercetată predispoziția persoanei investigate pentru a comite infracțiuni;

- comportamentul organelor de urmărire penală pe durata investigației pentru a se stabili dacă acestea au exercitat o asemenea influență asupra acuzatului care a condus la provocarea acestuia de a comite infracțiuni pe care altfel nu le-ar fi comis;

În cauza Bannikova c. Rusiei s-a stabilit că trebuie să fie verificate suspiciunile obiective în sensul că o persoană este implicată în activități infracționale sau că are o predispoziție în acest sens. S-a decis că nu au existat motive să se creadă că o persoană era implicată în comiterea unor infracțiuni atunci când nu avea antecedente penale, nu făcea obiectul unei alte investigații și nu exista vreo probă care să sugereze că avea o predispoziție în acest sens (cauzele Teixeira de Castor c. Portugalia, Edwards și Lewis. C UK, Khudobkin c. Rusiei, Bannikova, c Rusiei, Pyrgiotakis c Greciei).

Este nelocală acțiunea organelor judiciare în absența oricărei suspiciuni rezonabile obiectivate de probe. Confirmarea ulterioară a utilității acțiunii investigative nu este suficientă pentru a dovedi lipsa provocării (U____, P____ etc, Editura C. H. B____, Codul de procedură Penală, comentarii pe articole, ediția 3, p. 589). Chiar și dacă există suspiciuni rezonabile privind comiterea de infracțiuni autoritățile tot trebuie să aibă o atitudine pasivă și să nu depășească limitele unei investigații de bună-credință prin care se urmărește crearea unei oportunități „obișnuite” de a comite o infracțiune.

În cauza Delcourt c. Belgiei s-a decis că într-o societate democratică dreptul la buna administrare a justiției nu poate fi sacrificat pentru motive de oportunitate, exigențele generale de echitate consacrate de art. 6 CEDO se aplică procedurilor care privesc toate tipurile de infracțiuni, de la cea mai simplă la cea mai complexă, iar interesul public nu poate justifica utilizarea de elemente obținute ca urmare a unei provocări polițienești.

În cauza A____ c. României s-a stabilit că înscenarea încalcă art. 6.1 din Convenție și este diferită de folosirea tehnicilor legale ale activităților sub acoperire în anchetele penale. Deși utilizarea metodelor speciale de investigație –în special a tehnicilor sub acoperire – nu poate încălca în sine dreptul la un proces echitabil, riscul pe care îl implică instigarea de către poliție prin asemenea tehnici presupune că folosirea acestor metode să fie menținută în limite bine determinate. De asemenea, Curtea a stabilit că instigarea de către poliție are loc atunci când ofițerii implicați – fie membri ai forțelor de ordine, fie persoane care acționează în baza ordinului acestora – nu se limitează la a investiga activitatea infracțională într-un mod în principal pasiv, ci exercită o anumită influență asupra subiectului astfel încât să îl incite la săvârșirea unei infracțiuni care altfel nu ar fi fost comisă, cu scopul de a face posibilă stabilirea infracțiunii, și anume, de a oferi probe și de a începe urmărirea penală.

Curtea definește provocarea drept situația în care agenții implicați – membri ai forțelor de ordine sau persoane care intervin la cererea acestora – nu se limitează la a examina într-un mod strict pasiv activitatea infracțională, ci exercită asupra persoanei care face obiectul unei influențe de natură să îl instige să comită o infracțiune pe care altfel nu ar fi comis-o, pentru a face posibilă constatarea, adică să aducă proba și să o urmărească (Ramanauskas împotriva Lituaniei). Această din urmă cauză este una extrem de relevantă în prezentul dosar deoarece a fost pronunțată în cazul unei infracțiuni de corupție.

În această cauză s-a mai precizat că CEDO recunoaște necesitatea ca autoritățile să folosească metode speciale de anchetă, în special în cazurile de crimă organizată și corupție. Curtea a considerat, în această privință, că recurgerea la astfel de metode – și în special la tehnicile de infiltrare – nu constituie în sine o încălcare a dreptului la un proces echitabil. Cu toate acestea, având în vedere riscul provocărilor din partea poliției implicate de astfel de tehnici, este esențial ca recurgerea la acestea să se mențină în limite clare.

În acest sens, Curtea a subliniat că, deși poliția poate acționa în secret, nu poate provoca la săvârșirea unei infracțiuni (Khoudoubine împotriva Rusiei, pct. 128). În plus, Convenția nu împiedică, în stadiul de pregătire a materialului de urmărire penală și când natura infracțiunii o

poate justifica, să te întemeiezi pe surse precum informatori secreți, dar utilizarea ulterioară a acestora de către instanța de fond pentru a justifica o condamnare invocă o problemă diferită (Teixeira de Castro împotriva Portugaliei, pct. 35). Recurgerea la astfel de surse este acceptabilă doar dacă este însoțită de garanții adecvate și suficiente împotriva abuzurilor, în special în cadrul unei proceduri clare și previzibile pentru autorizarea, punerea în aplicare și controlul măsurilor de anchetă în cauză [Ramanauskas împotriva Lituaniei (MC), pct. 51]. În ceea ce privește autoritatea de control al operațiunilor de infiltrare, Curtea a hotărât că, deși controlul efectuat de instanță ar reprezenta modul cel mai adecvat, pot fi utilizate și altele cu condiția să existe o procedură și garanții adecvate, de exemplu, prin controlul efectuat de un procuror (Bannikova împotriva Rusiei, pct. 50). Deși utilizarea de agenți infiltrați poate fi tolerabilă în măsura în care este clar circumscrisă și dublată de garanții, interesul public nu poate justifica folosirea probelor obținute în urma unei provocări din partea poliției. Un astfel de procedeu este de natură să priveze ab initio și definitiv un inculpat de dreptul la un proces echitabil [Ramanauskas împotriva Lituaniei (MC), pct. 54]. Prin urmare, pentru a stabili dacă dreptul la un proces echitabil a fost respectat atunci când se recurge la agenți infiltrați, Curtea examinează mai întâi dacă este cazul unei provocări (ceea ce este cunoscut sub numele de „criteriul material al provocării”) și, în cazul unui răspuns afirmativ, dacă reclamantul a deținut un mijloc de apărare împotriva provocării în fața instanței naționale (Bannikova împotriva Rusiei, pct. 37 și 51). În cazul în care actele agentului, fie angajat de stat, fie de o persoană privată care sprijină autoritățile, constituie o provocare și probele obținute prin acest procedeu au fost reținute împotriva reclamantului în cadrul procesului penal, Curtea concluzionează încălcarea art. 6 § 1 din Convenție [Ramanauskas împotriva Lituaniei (MC), pct. 73].

Aplicând toate aceste principii în cadrul prezentului dosar, se constată că **toți inculpații implicați în prezentul dosar sunt fără antecedente penale**. Pe de altă parte se observă că dosarul în cadrul căruia a fost emis rechizitoriul (110/P/2016 al DNA) a fost declanșat ca urmare a unui denunț formulat de către Q___ Q___ Q___ împotriva lui A___ F___.

În aceste condiții se observă că în timp ce, în ceea ce îl privește pe A___ F___, existau suspiciuni rezonabile privind pregătirea de către acesta de comiterea unor infracțiuni (paginile 1-21 din rechizitoriu se referă toate la activitatea acestei persoane) **în ceea ce îi privește cei 14 inculpați implicați în prezentul dosar nu existau deloc probe concrete care să indice faptul că fiecare inculpat analizat individual ar fi pregătit comiterea unor infracțiuni**. De altfel și prin rechizitoriu se arată (pagina 21-22) că, având în vedere denunțul lui Q___ Q___ Q___ precum și înregistrările sale audio personale, s-a considerat necesară introducerea în cauză a acestuia ca și colaborator cu identitate reală precum și a unor investigatori sub acoperire deoarece s-a concluzionat că ar exista un fenomen infracțional generalizat.

Pe de altă parte autoritățile nu au avut deloc un comportament pasiv atunci când au instrumentat prezentul dosar. Astfel se constată că, deși știau foarte bine ce acte erau necesare pentru introducerea în țară a unor anvelope uzate, atât investigatorul cu identitate reală cât și cei sub acoperire au prezentat de fiecare dată acte incomplet întocmite sau au avut unele acte lipsă. Pe lângă aceste aspecte, de fiecare dată, inițiativa oferirii unor sume de bani a aparținut fie investigatorului cu identitate reală fie celor sub acoperire.

Din chiar actul de sesizare a instanței rezultă aceste aspecte astfel că vor fi redată în continuare pasajele relevante care atestă provocarea.

La pagina 29 a rechizitoriului, pct. 1 se menționează că „Martorul Q___ Q___ Q___ i-a explicat agentului de poliție că transportă nouăsprezece anvelope uzate, din care numai pentru șaptesprezece deține documente de proveniență și însoțire: „Niște, niște cauciucuri am ... șaptespe, nouășpe am. Da' no, două le-am căpătat si io așa”. Văzând că agentul de poliție continuă să îl întrebe despre mărfurile transportate, martorul Q___ Q___ Q___ i-a explicat că acestea constau în anvelope pentru camioane, solicitându-i să găsească o modalitate de a-i permite trecerea frontierei în România cu acestea în schimbul unei sume de bani: „ ... dă camion ... **fă cumva să ... dau și eu de-o ciorbă.**”

La pagina 31 a rechizitoriului, pct. 3, se menționează că „Martorul Q___ Q___ Q___ i-a spus atunci agentului de poliție că transportă anvelope de camion: „Trăiască șefu nost’! ... Nouășpe cauciucuri dă camion” și l-a rugat să fie indulgent la eventualele nereguli ale documentelor de transport, spunându-i că o să-i ofere o sumă de bani pentru a-i permite intrarea trecerea frontierei: „Ș___’! Cinstesc și eu ceva? Oleacă?! ... hai amu șefule!”. Pentru a-l determina să ofere o sumă de bani, inculpatul C___ C___ l-a întrebat pe martor decă știe ce amendă i se poate aplica în cazul în care va constata neregulile transportului de anvelope uzate: „Știi cât îi amenda?”

În acel moment martorul Q___ Q___ Q___ a scos din portmoneu suma de cincizeci de euro, întrebându-l direct pe agentul de poliție dacă acea sumă e suficientă pentru a-i permite intrarea în țară: „Mă, ih ...îi bine? No! ... Ț, auzi! Îi bine cincizeci? No!”

La pagina 33 a rechizitoriului, pct. 4, se arată că „Martorul Q___ Q___ Q___ a solicitat inculpatului K___ K___ K___ să îi permită intrarea în România, spunându-i că anvelopele vor fi revândute prin firma sa și că este dispus să îi ofere cincizeci de euro pentru a-l lăsa să _____ țară, făcând referire la faptul că, la Punctul de Trecere a Frontierei Vârșand, suma remisă agenților de poliție în asemenea situații este de cincizeci de euro: „Deci... eu am vulcanizare. Eu le vând și eu mai departe! Dă-le-n pula me! Dau și io ’colo... da’ hai... fă-i cumva, să fie bine! No. La Vârșand, dau cincizeci. No, îm... nuș... Las-o în pula calului, no! Îi bine atâta?”.

La pagina 35 a rechizitoriului, pct. 6 se menționează că „?”. Martorul le-a spus agenților de poliție că transportă cincisprezece anvelope de camion la mâna a doua: „Cinșpe anvelope. De camion. Second.” Agentul de poliție A___ A___ i-a solicitat martorului să prezinte documentele mărfurilor transportate: „Factură, ceva ...?”, iar în acel moment Q___ Q___ Q___ i-a înmânat acestuia o factură completată cu nereguli evidente: „Am ceva ...” Inculpatul A___ A___ i-a atras atunci atenția martorului că documentul prezentat nu este în regulă: „Ceva?! ... Și? Asta ce-i? ... măzgălită, refăcută ...”. Martorul Q___ Q___ Q___ i-a spus atunci agentului de poliție că așa a primit acel document de la furnizor și arătându-se dispus să ofere o sumă de bani pentru a fi lăsat să treacă frontiera în România: „Păi ... de unde le-am luat ... lasă-mă amu șefu’, că ... hai că facem cumva să ...”.

La pagina 38 a rechizitoriului, pct. 8 se mai precizează că „Inculpatul D___ D___ D___ a solicitat atunci să i se prezinte documentele de însoțire a mărfurilor transportate, iar martorul Q___ Q___ Q___ i-a înmânat factura de achiziție a anvelopelor, rugându-l să fie înțelegător față de eventualele nereguli ale documentelor: „șefu’, lasă-ne acuma-n pace, că ...” După ce a predat factura agentului de poliție, martorul Q___ Q___ Q___ s-a arătat dispus să ofere o sumă de bani pentru a nu fi constatate neregulile acelor documente, spunându-i: „Am ceva, șefu’! Lasă ...” Concomitent cu această expresie, martorul a gesticulat prin aplecarea capului și printr-o mișcare a palmei mâinii stângi, gesturi ce indică disponibilitatea de a da o sumă de bani.”

La pagina 43 a rechizitoriului, pct. 11, se descriu următoarele: „Martorul Q___ Q___ Q___ a răspuns că anvelopele transportate nu sunt noi: „Second”, după care a intervenit inculpatul D___ D___ D___, care tocmai intrase în tonetă, întrebându-l pe un ton ferm dacă deține autorizație de la Garda Națională de Mediu ori anexa 7 pentru a putea introduce anvelopele în România: „Autorizație de la Mediu aveți? Sau Anexa 7 aveți?” Martorul Q___ Q___ Q___ s-a arătat încurcat de întrebarea agentului de poliție, scărpinându-se în cap și spunându-i că nu are o asemenea autorizare: „N-am șefule, că ... pfff ... amu ...”

Inculpatul D___ D___ D___ i-a solicitat în acel moment martorului să elibereze banda de intrare în țară și să deschidă prelata camionului pentru a efectua controlul fizic al mărfurilor transportate: „Hai în spate să deschizi.” Martorul Q___ Q___ Q___ s-a conformat, iar în timp ce se deplasa cu autovehiculul câțiva metri i-a amintit inculpatului D___ D___ D___, care ieșise din tonetă, de întâlnirea de săptămâna anterioară, când i-a remis suma de cincizeci de

euro: „ne-am întâlnit și 'ceia săptămână ...”, oferindu-i în mod direct suma de douăzeci de euro pentru a-i permite trecerea frontierei fără a mai constata vreo încălcare a normelor de mediu: „Hai să-ți dau douăzeci de euro!”

La pagina 45 a rechizitoriului, pct. 12, se arată că „Ulterior, investigatorul sub acoperire s-a deplasat din nou la toneta în care se afla inculpatul G_____ G____, solicitându-i acestuia să îi permită intrarea în România: „Hai șefu', lasă-le dracului că-s în regulă!” și **arătându-se totodată dispus să ofere o sumă de bani pentru aceasta**”.

La pagina 51 a rechizitoriului, pct. 13 se menționează că „În acel moment investigatorul sub acoperire [____ [____ s-a apropiat de inculpatul L_____ L____ L____, **arătându-se dispus, prin atitudinea afișată, să ofere o sumă de bani:** „Ș____' ...”, însă acesta a fost precaut și i-a spus pe un ton poruncitor să nu se apropie: „Stai cuminte acolo și vezi de treaba ta.” Investigatorul sub acoperire [____ [____ și-a justificat în acel moment atitudinea prin dorința de a găsi o rezolvare situației, **prin remiterea unei sume de bani:** „Păi să facem cumva. Să scap de aici, data viitoare nu mai bag de-astea ... Hai să facem șefu' să fie bine!” La această nouă afirmație, inculpatul L_____ L____ L____ a reacționat din nou, solicitându-i investigatorului sub acoperire să fie mai discret: „Taci odată, nu mă mai înnebuni cu prostiile tale.”

La pagina 54 a rechizitoriului, pct. 14, se precizează că „Investigatorul sub acoperire Y_____ Y____ i-a solicitat atunci inculpatului P_____ I__ M_____ **să îl ierte și să găsească o soluție pentru a fi lăsat să _____** că este obosit din cauza distanței parcurse: „Haideți, acuma lăsați-mă... să facem... **să facem cumva să fie bine să ajung și eu acasă**, că tot îs amortit de atâta drum.“

La pagina 61 a rechizitoriului, pct. 16, se menționează că „Investigatorul ______ ______ a așteptat câteva minute afară, după care, văzând că nu primește niciun răspuns, a intrat din nou în toneta în care se afla inculpatul B_____ B_____ B_____, **și l-a rugat să îl ajute să treacă frontiera fără constatarea neregulilor afirmând se va revanșa pentru acel ajutor:** „Da, ajutați-mă vă rog! ... Vă rog eu! Mult! Suntem oameni, sunt băiat gigel!”

La paginile 63, 64 ale rechizitoriului provocarea este și mai evidentă, în situația inculpatului E_____ E____ E____: „Imediat după această afirmație, inculpatul E_____ E____ E____ a revenit din nou asupra deciziei de a mai aplica vreo sancțiune, restituind documentele investigatorului sub acoperire și muștrându-l pentru încercarea de a-l induce în eroare: „Ia! Cât tu trăiești să nu mai...” **Investigatorul sub acoperire ______ ______ i-a mulțumit reprezentantului A.N.A.F. pentru înțelegere, întrebându-l totodată cum să se revanșeze pentru că i-a permis intrarea în România fără a fi sancționat:** „Vă mulțumesc tare mult! Cum pot să vă... **Să mă revanșez că m-ați ajutat..?” Inițial, inculpatul E_____ E____ E____ i-a spus investigatorului sub acoperire că nu dorește ca acesta să se revanșeze în vreun fel:** „Cu nimic! ... Să fii sănătos!”, însă ulterior, după ce ______ ______ i-a mulțumit, inculpatul s-a răzgândit, solicitându-i să se deplaseze până la o benzinărie din apropiere pentru a-i cumpăra țigări: „Mergi până la Petrom, la ieșire pe stânga... și-mi ia niște țigări.” Investigatorul sub acoperire l-a întrebat pe inculpatul E_____ E____ ce fel de țigări să-i cumpere, iar acesta a scos din buzunar un pachet de țigări marca Sobranie, spunându-i investigatorului: „Sobrane, slim din astea!” Investigatorul sub acoperire a întrebat atunci câte pachete de țigări să-i cumpere: „Cât să vă iau?”, iar inculpatul a lăsat la latitudinea sa cantitatea: „**un pachet, cât vrei...**”

Investigatorul sub acoperire s-a deplasat până la o benzinărie din apropiere de unde a cumpărat **trei pachete** de țigări marca Sobranie Super Slim cu suma de 51 de lei, predând bonul fiscal organelor de anchetă. Acesta s-a deplasat din nou în punctul de frontieră și i-a înmănat inculpatului E_____ E____ cele trei pachete de țigări întrebându-l dacă e mulțumit: „E ok?” Inculpatul i-a mulțumit investigatorului sub acoperire, muștrându-l totuși pentru încercarea de a-l induce în eroare: „Să trăiești! ... Nu mai fă din-astea! ... Greșeala recunoscută e pe jumătate iertată.”

Se observă că deși inițial inculpatul a spus că nu îi trebuie nimic, totuși, la insistențele martorului, a solicitat un singur pachet de țigări dar martorul a cumpărat trei pachete.

În sfârșit, la fila 65 a rechizitoriului, pct. 17, se menționează că „Inculpatul H_____ H_____ H_____, l-a întrebat pe martorul Q_____ Q_____ Q_____ ce fel de mărfuri transportă: „Bună seara! Ce duceți?”, acesta răspunzând agenților de poliție că transportă douăzeci și șase de anvelope: „cauciucuri ... douăzeci și șase”. Inculpatul H_____ H_____ H_____ a continuat să îl întrebe pe martor care este destinația transportului și dacă deține documente de proveniență asupra mărfurilor: „Păi și unde mergi? ... Ce ai pă ele?”. **Martorul Q_____ Q_____ Q_____ i-a explicat că se deplasează în municipiul A____, solicitându-i să îi permită intrarea în țară, fără a mai constata neregulile transportului, în schimbul unei sume de bani: „La A_____ ... hai că ... pun ceva acolo?”**

Și din declarațiile martorilor audiați a rezultat existența provocării în sensul art. 101 alineat 3 Cod Procedură Penală.

Astfel, în cazul martorului Q_____ Q_____ Q_____, la întrebarea avocatului inculpatului N_____ dacă a spus martorul în declarația anterioară că inculpatului N_____ nu i-a dat actele bune, ci i-a dat actele nereale, de ce a procedat așa și dacă avea intenția să îl provoace pe inculpatul N_____ martorul a răspuns că a procedat așa pentru că intenționa să demonstreze că atunci când dădea actele nereale dar dădea bani, problema se rezolva imediat, iar când dădea actele bune, problema nu se rezolva și stătea 2-3-10 ore.

Tot acest martor, la întrebarea avocatului inculpatului K_____ K_____ referitor la cum proceda când filma cu telefonul personal martorul a răspuns că pornea înregistrarea, ținea telefonul în buzunar, fără să fie văzut de cineva și **apoi începea să negocieze** cu polițiștii de frontieră.

La solicitarea avocatului inculpatului G_____ de a descrie martorul actele făcute după 6 decembrie, a cui a fost inițiativa și ai cui erau banii, martorul Q_____ Q_____ Q_____ a răspuns că **inițiativa a fost a lui**, banii erau ai lui.

În cazul martorului investigator sub acoperire [_____] [____], acesta a precizat următoarele:

„În data de 9 am ieșit din țară și apoi am intrat în data de 10 după miezul nopții la PTF Vărșand. Am fost inițial legitimat de polițiștii de frontieră maghiari, apoi de cel român și acesta m-a întrebat ce transport. I-am spus că este vorba de anvelope uzate, țin minte că i-am arătat aceste anvelope, m-a întrebat ce acte am și eu țin minte că i-am arătat o factură. Eu știu că pe agent îl chema L_____ L_____ L_____, acesta a plecat la tonetă și mi-a spus să rămân la mașină. După un timp m-a chemat la tonetă. La tonetă polițistul de frontieră mi-a arătat pe telefonul mobil care sunt prevederile legale în materie și mi-a spus că pe lângă factură ar fi trebuit să am certificatul de conformitate. Am întrebat ce presupune acesta și mi-a explicat că acesta ar fi trebuit să conțină detalii legate de dimensiunea anvelopelor și uzura acestora. Mi-a mai spus că ar fi trebuit să am și un aviz de mediu și i-am spus că nu am aceste acte. I-am mai relatat că patronul m-a rugat ca în drumul meu să _____ din Austria să cumpăr aceste anvelope pentru un prieten, iar polițistul de frontieră mi-a spus că nu pot introduce în țară așa ceva pentru că sunt deșeuri, că ar fi trebuit să știu acest lucru. Mi-a mai spus că în apropierea frontierei m-ar putea opri cei de la ANAF și că dacă mă lasă să trec, el va avea probleme deoarece fapta mea este gravă și se sancționează. **Am înțeles mesajul referitor la gravitatea faptei mele și atunci am realizat că ar trebui să îl îmbunzez, i-am spus să facem cumva să fie bine și atunci el mi-a spus să tac**, ceea ce am și făcut, iar polițistul de frontieră a făcut un apel, țin minte că a sunat de pe un alt telefon decât cel de pe care mi-a citit prevederile legale și țin minte că a vorbit cu un domn Luci, cred că era șeful de tură sau ceva șef și l-a întrebat dacă mai sunt acolo băieții ăia, eu înțelegând că s-a referit probabil la cei de la ANAF. L-am mai întrebat dacă mă lasă să trec, i-a spus la telefon ce transport eu, apoi a încheiat această convorbire. După câteva momente în care a consultat din nou prevederile legale, mi-a spus că pot trece, iar șeful lui va ieși să se asigure că pot trece. Menționez că la un moment dat mi-a spus să

Închid lumina de la tonetă, iar eu am înțeles prin acest gest că își dorește o lumină mai slabă, o atmosferă mai intimă. **În acest context l-am întrebat dacă trebuie să-i las ceva de o ciorbă, atunci s-a enervat, mi-a spus că nu trebuie să vorbesc atâta,** iar eu mi-am dat seama că atitudinea mea prin care încercam să scot vorbe de la el îl deranjează. Mi-a dat de înțeles că poate primi mita, am pus 50 de euro pe masă, însă mi-a indicat prin gesturi că este prea mult. I-am spus că am la mine doar bancnote de 10 euro și mi-a spus să nu mai vorbesc atâta că e bine și așa. Am realizat atunci că el de fapt vrea să primească mita însă este interesat să nu vorbesc și să existe o atmosferă intimă și liniștită.

Am oferit bancnota de 10 euro, am luat factura și i-am mulțumit de ajutor, la-am întrebat dacă pot pleca și mi-a spus să plec atunci imediat pentru că șeful de tură mă va lăsa. Am realizat că după primirea banilor nu mai conta ce anume am încălcat. Am plecat spre România și am introdus în țară anvelopele uzate fără a fi oprit de nimeni, fără a fi sancționat.”

În legătură cu inculpații P _____ și G _____, același martor a mai declarat în fața instanței:

„Am realizat că cei doi vor să îmi insuflă teamă, panică în contextul în care există un deranj legat de așteptarea de către un șofer până dimineață până vor veni alte autorități. Am intrat în jocul lor, am cerut clemență, le-am spus că transport doar 10 cauciucuri uzate și le-am mai spus și despre colegul meu care știam că a intrat anterior în țară, dar atunci **P _____ mi-a spus că colegul meu a fost mai blând. Noi nu ne-am dus acolo să agresăm pe nimeni, așa că am realizat că este vorba de mită și le-am spus să mă lase atunci și pe mine să trec.** G _____ mi-a spus să merg la mașină să le aduc cartea verde adică asigurarea autovehiculului, eu aveam actele la mine, mi-am dat seama ce vrea și m-am dus până la mașină, dar nu am pus nimic în polița de asigurare, i-am dat cartea verde, a scuturat-o și a văzut că nu este nimic în ea și apoi mi-a spus să merg la autovehicul să-i aduc talonul.”

Și în cazul martorului investigator sub acoperire Y _____, Y _____ se observă că, din declarația sa, rezultă că inițiativa i-a aparținut: „Precizez că în toamna anului 2016, nu țin minte exact toate detaliile trecând atâta timp, am ajuns la PTF Vârșand cu o utilitară, aveam cauciucuri second hand, nu mai țin minte exact numărul lor, m-am oprit la tonetă și acolo era P _____, care mi-a verificat documentele referitor la cauciucurile second hand. Nu țin minte exact câte cauciucuri erau, P _____ îmi ținea documentele, țin minte că nici nu mi le-a dat înapoi, nici nu mi-a spus ceva de vreo posibilă sancțiune, pur și simplu el mi le ținea, **iar eu încercam să _____ în țară și l-am rugat să îmi permită să _____-i de înțeles că pot să-i dau o sumă de bani.** P _____ mi-a spus atunci să aștept pentru că va veni un coleg de-al lui. Apoi a venit colegul lui, T _____, și acesta împreună cu P _____ mi-au explicat din nou că actele mele nu sunt în regulă pentru că era vorba de cauciucuri second hand, iar reglementările referitoare la mediu sunt stricte. **Din nou m-am oferit să dau o sumă de bani ca să pot _____ mi s-a spus că este nevoie de o consultare cu șeful de tură.** Eu îmi amintesc că a fost sunat șeful de tură. A ajuns apoi șeful de tură, A _____, s-a purtat din nou discuția referitoare la acte, mi s-a spus din nou că acestea nu erau în regulă, **am dat din nou de înțeles că pot da o sumă de bani pentru a _____** eu țin minte că au fost prezenți toți trei atunci când eu am pus banii pe masă în tonetă”

„A mai fost un alt eveniment când cu aceeași autoutilitară transportam tot cauciucuri second hand și am vrut să _____ la PTF T _____, am prezentat aceleași documente ca și în prima situație și eu țin minte că agentul P _____ a verificat actele și marfa, iar după ce s-a uitat peste ele, acesta mi-a spus că nu am contract de comodat, a insistat doar asupra acestui aspect, mi-a explicat că acest contract de comodat este obligatoriu în ceea ce privește firmele de transport, mi-a explicat că nu este în regulă și că nu mă poate lăsa fără acest contract de comodat, m-a ținut mai mult timp în punctul de trecere a frontierei. **Pentru că era târziu și am așteptat mult, i-am oferit o sumă de bani, iar agentul P _____ a acceptat această sumă de bani.** Precizez că după ce am dat suma de bani mi-a dat drumul să _____ a aplica vreo sancțiune. Atât îmi aduc aminte în legătură cu acest eveniment.”

La întrebarea avocatului inculpatului A _____ „Dacă inculpatul J _____ J _____ i-a solicitat sub vreo formă, verbal, prin mimică sau în scris, vreo sumă de bani pentru a putea introduce în țară cauciucuri second hand?” martorul a răspuns J _____ J _____ **nu mi-a dat de înțeles în mod expres că solicită o sumă de bani, dar prin faptul că eu am fost ținut atâta timp acolo și nu mi s-a dat drumul să plec, am înțeles că va trebui să mă revanșez cumva pentru faptul că mi s-a dat drumul în țară cu cauciucuri.**

La întrebarea avocatului inculpatului G _____ G _____ „Dacă în discuția cu G _____ G _____ urma să-i dea acestuia 50 de euro pentru a se încălca atribuțiile de serviciu” răspunsul a fost „nu mai știu exact, dar mi se pare că i-am spus ”da” și eu de o ciorbă pentru a putea _____ nu mai stau în plus.”

Martorul investigator sub acoperire _ _ a precizat următoarele aspecte:

„Angajatul ANAF nu a spus nimic apoi, s-a uitat iar peste documentele de transport, apoi doar mi-a spus că îmi lipsesc ceva documente de la Mediu fără de care nu pot _____ timp ce așteptam lângă tonetă, angajatul ANAF a venit cu documentele, **mi le-a înapoiat și mi-a spus că pot pleca. Am mulțumit, am întrebat dacă mă pot revanșa cumva și a spus că nu-i nevoie.** Am mulțumit, am vrut să plec spre autoutilitară și atunci angajatul ANAF s-a răzgândit și mi-a spus să mă duc să iau niște țigări de la o benzinărie PETROM aflată la câteva sute de metri distanță spre România. L-am întrebat câte pachete vrea să-i cumpăr și de care fel și a scos un pachet de țigări Sobrane slim și mi-a zis să-i cumpăr țigări de genul acela și mi-a spus că pot să-i cumpăr câte vreau eu. Am urcat în mașină, am mers la PETROM și am cumpărat 3 pachete de țigări Sobrane Slim, iar apoi am revenit la toneta angajatului ANAF. Îmi amintesc că țigările au costat în total în jur de 50 de lei. Îmi amintesc că angajatul ANAF verifica atunci un camion, am așteptat să termine, apoi am dat acele țigări, le-a luat, le-a băgat în buzunar și a spus doar că ”Minciuna recunoscută e pe jumătate iertată”. Am mulțumit pentru că m-a lăsat să plec, am salutat, am urcat în mașină și mi-am continuat drumul spre România.”

La întrebarea avocatului inculpatului B _____ B _____ „A precizat martorul că agentul de poliție a făcut un semn din cap în sensul că ar fi prefîns ceva. Dacă poate relata martorul ce semn din cap a făcut?” răspunsul a fost: „Precizez că agentul de poliție a dat din cap și a ridicat din umeri, iar eu din această atitudine am înțeles că trebuie să dau ceva coroborat cu împrejurarea că agentul nu era ferm în atitudine.”

La întrebarea avocatului B _____ B _____ „Dacă verbal a existat vreo pretindere a vreunei sume de bani?” răspunsul a fost „Nu, îmi amintesc că de mai multe ori a menționat ”Ce mă fac cu tine?”

La întrebarea avocatului inculpatului E _____ E _____ „**Ce l-a determinat pe martor să aibă primul inițiativa în a oferi un folos angajatului ANAF?**” răspunsul a fost „**Faptul că m-a ajutat.**”

La întrebarea avocatului E _____ E _____ „După ce au fost înmânate actele și s-a terminat discuția referitoare la țigări ar fi putut pleca liniștit spre S _____ fără să se mai întoarcă să-i aducă țigările inculpatului?” răspunsul a fost „**Da, așa fi putut să plec pur și simplu dar din moment ce m-a ajutat nu mi s-a părut normal să fac asta.**”

Instanța va analiza în continuare aspecte din cauza **CEDO Ramanauskas împotriva Lituaniei** și va prezenta pe scurt și starea de fapt și de drept reținută în cadrul respectivului dosar deoarece cauza Ramanauskas este una determinantă în ceea ce privește provocarea în dosarele de corupție, **iar starea de fapt din respectivul dosar și problemele juridice din respectivul dosar referitoare la provocare sunt aproape identice cu cele din prezentul dosar.**

„Kestas Ramanauskas a fost abordat de AZ prin intermediul lui VS în vederea achitării unei terțe persoane contra sumei de 3000 USD. Prima dată Kestas R. a refuzat însă după ce AZ a reiterat oferta de câteva ori, Kestas R. a acceptat. Guvernul a susținut că VS și AZ au negociat mita cu Domnul Kestas R. din proprie inițiativă și înainte de a anunța autoritățile.

AZ era ofițer în cadrul Ministerului de Interne într-o unitate specializată pe anticorupție (STT) a procedat la informarea superiorilor săi în legătură cu faptul ca domnul Kestas R. a acceptat mita.

La 26 ianuarie 1999 STT a introdus o cerere în fața adjunctului procurorului general în vederea aprobării unui model de conduită penală simulate. Cererea a fost aprobată la 26 ianuarie 1999 și justificată în baza informațiilor operaționale adunate de STT. Documentul a fost semnat de adjunctul procurorului general la 27 ianuarie 1999, aceasta constituind forma finală a documentului.

La data de 11 februarie 1999 AZ a oferit domnului Kestas R. încă 1000 de dolari.

La o dată nespecificată în cadrul procesului în care Kestas apărea ca inculpat, acesta nu și-a negat vinovăția însă a susținut că a fost supus la presiuni intense din partea lui AZ.

La data de 29 august 2000 Tribunalul Regional din Kaunas l- a acuzat pe Kestas de luare de mită în valoare de 2500\$ de la AZ, faptă care contravine articolului 282 din Codul Penal în vigoare la acea vreme, ca urmare a fost condamnat la 19 luni și 6 zile de închisoare.

Hotărârea curții se baza în primul rând pe probele aduse de AZ și pe înregistrări ale convorbirilor dintre AZ și Kestas. Curtea a examinat un alt procuror, _____ nu au fost concludente însă făceau referire la o terță persoană MN, indicată de AZ. Nu au fost cerute dovezi de la VS totodată domiciliul acestuia nu era cunoscut, iar caseta înregistrată de acesta nu a fost luată în considerare de instanță. La data de 26 Octombrie 2000 Curtea de Apel a constatat că nu au existat presiuni asupra lui Kestas R.

La 23 noiembrie 2000 Kestas R. a atacat hotărârea Curții de Apel, susținând ca nu există prevederi care să permită provocarea unei persoane spre a comite o infracțiune, acesta a mai menționat că nici în primă instanță și nici în fața CA nu a fost luat în considerare presiunea exercitată de AZ și VS asupra sa. La 27 februarie 2001 Înalta Curte a anulat apelul lui Kestas R.

În fața CEDO, Kestas R., pe lângă acțiunea insistentă a ofițerilor care l-au provocat spre a comite infracțiunea, a mai acuzat și faptul că Instanța Supremă a ezitat să dea un răspuns concret cu privire la responsabilitatea autorităților pentru actele ofițerilor din cadrul STT.

În fața Curții Kestas R. a susținut că art. 6 alin. 1 a fost încălcat prin faptul că instanța nu l-a citat pe VS, lucru care era de o importanță deosebită în a stabili dacă a fost instigat să comită infracțiunea.

Curtea a arătat că există situații în care organele statului sunt nevoite să apeleze la o _____ mijloace specifice pentru a acționa eficient în lupta împotriva corupției și că metoda folosită în sine nu poate să încalce dreptul lui Kestas R. la un proces echitabil, însă riscul ca ofițerii care sunt sub acoperire să instige la comiterea faptei există și el trebuie luat în considerare.

CEDO a folosit același criteriu ca și în cauza Vanyan în analiza art. 6 alin 1 și a constatat că activitatea celor doi polițiști nu s-a limitat doar la examinarea de o manieră pur pasivă a activității reclamantului ci au exercitat asupra acestuia o influență de natură să îl provoace să comită infracțiunea. Curtea a mai menționat faptul că acolo unde o persoană acuză faptul că ar fi fost instigată să comită o infracțiune, instanțele penale trebuie să facă o examinare atentă și completă a materialelor din dosar pentru a se putea vorbi de conformitate cu articolul 6 alin 1. Activitatea celor doi agenți de poliție a depășit natura activității unor agenți infiltrați deoarece ei au provocat săvârșirea infracțiunii și nimic nu indica faptul ca fără intervenția lor aceasta ar fi fost comisă.

Curtea a apreciat că intervenția ofițerilor de poliție l-a privat pe reclamant ab initio și definitiv de un proces echitabil fiind încălcate prevederile art. 6 alin. 1 din convenție.

Curtea a obligat Statul la plata a 30.000 EURO către reclamant în termen de 3 luni.”

Toate aceste aspecte coroborate duc la concluzia că probele folosite în cadrul prezentului dosar au fost obținute în condițiile art. 101 alineat 3 Cod Procedură Penală. Aceste probe nu vor putea fi excluse însă, din moment ce acest procedeu folosit în cadrul primului ciclu procesual a fost desființat și criticat de către instanța care a dispus rejudecarea și care a reproșat judecătorului primei instanțe faptul că a îndeplinit atribuțiile unui judecător de cameră preliminară. Totuși considerentele deciziei Curții Constituționale nr. 802/2017 impun instanței de judecată să nu țină cont de probele

obținute cu încălcarea prevederilor art. 101 Cod Procedură Penală, chiar dacă acestea nu au fost anulate sau înlăturate în faza de cameră preliminară.

Chiar și în cazul în care s-ar aprecia că în cauză probele nu ar fi fost obținute în condițiile art. 101 alineat 3 Cod procedură Penală tot nu ar exista probe pentru stabilirea vinovăției având în vedere faptul că în cazul tuturor inculpaților acuzațiile se bazează în primul rând pe declarațiile martorilor Q____ Q____ Q____ (colaborator cu identitate reală) sau ale martorilor investigatori sub acoperire Y____ Y____, [____ [____ și ____ ____. **Or, articolul 103 alineat 3 Cod Procedură Penală, prevede că hotărârea de condamnare, de renunțare la aplicarea pedepsei sau de amânare a aplicării pedepsei nu se poate întemeia în măsură determinantă pe declarațiile investigatorului, ale colaboratorilor ori ale martorilor protejați.**

Declarațiile martorilor colaboratori sau investigatori sub acoperire sunt coroborate doar cu înregistrările audio-video efectuate de către aceștia dar în privința acestora, prin raportul de expertiză întocmit în cauză (nr. 16 din 07 februarie 2019 INEC, Laboratorul Interjudețean Timișoara) s-a concluzionat că toate înregistrările audio-video puse la dispoziția expertului nu respectă una sau două din cele trei condiții impuse pentru autenticitatea unei înregistrări video (fie nu au fost stocate pe suportul original, fie nu a putut fi identificată după voce persoana implicată, fie nu a fost efectuată simultan cu captarea evenimentului în timp real (fișele 86-88 volum IV dosar nr. _____). În plus nu s-a putut stabili identificarea persoanelor după voce în cazul inculpaților I____ I____ I____, C____ C____, M____ M____ (acesta din urmă probabilitate medie de identificare).

Pe de altă parte este de subliniat și faptul că martorii Q____ Q____ Q____ (colaborator cu identitate reală) și martorii investigatori sub acoperire Y____ Y____, [____ [____ și ____ ____ în toate cazurile au declarat că nu au văzut personal ca inculpații să fi luat direct sumele de bani care fac obiectul prezentului dosar. În toate cazurile martorii au arătat că ar fi pus banii în interiorul actelor (talon sau asigurare), au predat aceste acte agenților de poliție iar la restituirea actelor nu au mai găsit sumele de bani în interiorul lor. Martorii au plecat și nu au mai văzut ce s-a întâmplat efectiv cu banii, dacă i-ar fi luat inculpații sau alte persoane aflate la locul de muncă în acele momente.

Toate aceste aspecte coroborate duc la concluzia că în cauză nu există probe care să ateste că inculpații ar fi comis infracțiunile pentru care s-a dispus trimiterea lor în judecată.

Instanța nu va mai analiza susținerea apărătorilor mai multor inculpați referitor la faptul că infracțiunile s-ar fi comis toate pe teritoriul statului maghiar și că, lipsind autorizarea organului competent, s-ar fi impus încetarea procesului penal în temeiul art. 16 alineat 1 litera e) Cod Procedură Penală în condițiile în care aceste aspecte au făcut obiectul camerei preliminare și au fost soluționate în mod definitiv în acea fază. Pe de altă parte, în condițiile în care instanța va aplica articolul 16 alineat 1 litera c) Cod Procedură Penală, aplicarea acestuia are prioritate față de cazul prevăzut de articolul 16 alineat 1 litera e) Cod Procedură Penală.

Față de aceste considerente în baza art. 396 alin. 1, 5 Cod procedură penală, raportat la art. 16 alin. 1 lit. c Cod procedură penală, se va dispune achitarea inculpaților:

1. I____ I____ I____, pentru infracțiunea de luare de mită prevăzută de art. 289 alin. 1 Cod penal, prin înlăturarea art. 7 lit. c din Legea 78/2000 prin schimbarea încadrării juridice.
2. C____ C____, pentru infracțiunea de luare de mită prevăzută de art. 289 alin. 1 Cod penal, prin înlăturarea art. 7 lit. c din Legea 78/2000 prin schimbarea încadrării juridice.
3. K____ K____ K____, pentru infracțiunea de luare de mită prevăzută de art. 289 alin. 1 Cod penal, prin înlăturarea art. 7 lit. c din Legea 78/2000 prin schimbarea încadrării juridice.
4. A____ A____ A____, pentru infracțiunea de luare de mită prevăzută de art. 289 alin. 1 Cod penal, prin înlăturarea art. 7 lit. c din Legea 78/2000 prin schimbarea încadrării juridice.

5. **D_____ D_____ -G_____**, pentru infracțiunea de luare de mită în formă continuată prevăzută de art. 289 alin. 1 Cod penal cu aplicarea art. 35 alin. 1 Cod penal, prin schimbarea încadrării juridice din rechizitor și prin înlăturarea art. 7 lit. c din Legea 78/2000 prin schimbarea încadrării juridice.
6. **H_____ H_____ H_____**, pentru infracțiunea de luare de mită prevăzută de art. 289 alin. 1 Cod penal, prin înlăturarea art. 7 lit. c din Legea 78/2000 prin schimbarea încadrării juridice.
7. **G_____ G_____ G_____**, pentru infracțiunea de luare de mită prevăzută de art. 289 alin. 1 Cod penal, prin înlăturarea art. 7 lit. c din Legea 78/2000 prin schimbarea încadrării juridice.
8. **N_____ N_____ N_____**, pentru infracțiunea de luare de mită prevăzută de art. 289 alin. 1 Cod penal, prin înlăturarea art. 7 lit. c din Legea 78/2000 prin schimbarea încadrării juridice.
9. **J_____ J_____**, pentru infracțiunea de luare de mită prevăzută de art. 289 alin. 1 Cod penal, prin înlăturarea art. 7 lit. c din Legea 78/2000 prin schimbarea încadrării juridice.
10. **L_____ L_____ L_____**, pentru infracțiunea de luare de mită prevăzută de art. 289 alin. 1 Cod penal, prin înlăturarea art. 7 lit. c din Legea 78/2000 prin schimbarea încadrării juridice.
11. **P_____ I_____ -M_____**, pentru infracțiunea de luare de mită în formă continuată prevăzută de art. 289 alin. 1 Cod penal cu aplicarea art. 35 alin. 1 Cod penal, prin înlăturarea art. 7 lit. c din Legea 78/2000 prin schimbarea încadrării juridice.
12. **M_____ M_____**, pentru infracțiunea de luare de mită prevăzută de art. 289 alin. 1 Cod penal, prin înlăturarea art. 7 lit. c din Legea 78/2000 prin schimbarea încadrării juridice.
13. **B_____ B_____ B_____**, pentru infracțiunea de luare de mită prevăzută de art. 289 alin. 1 Cod penal, prin înlăturarea art. 7 lit. c din Legea 78/2000 prin schimbarea încadrării juridice.
14. **E_____ E_____ E_____**, pentru infracțiunea de luare de mită prevăzută de art. 289 alin. 1 Cod penal, prin înlăturarea art. 7 lit. c din Legea 78/2000 prin schimbarea încadrării juridice.

În baza art. 397 alin. 3 Cod procedură penală se va ridica măsura asiguratorie a sechestrului față de următoarele sume privind următorii inculpați după cum urmează:

- față de inculpatul **K_____ K_____ K_____** prin instituirea popririi prin indisponibilizarea de la terțul poprit, Inspectoratul Teritorial al Poliției de Frontieră Oradea, la dispoziția organelor judiciare, a sumei reprezentând echivalentul în lei a 50 de euro, calculat la cursul B.N.R. de la data plății, conform ordonanței procurorului;
- față de inculpatul **C_____ C_____** prin instituirea popririi prin indisponibilizarea de la terțul poprit, Inspectoratul Teritorial al Poliției de Frontieră Oradea, la dispoziția organelor judiciare, a sumei reprezentând echivalentul în lei a 50 de euro, calculat la cursul B.N.R. de la data plății, conform ordonanței procurorului;
- față de inculpatul **M_____ M_____** prin instituirea popririi prin indisponibilizarea de la terțul poprit, Inspectoratul Teritorial al Poliției de Frontieră Oradea, la dispoziția organelor judiciare, a sumei reprezentând echivalentul în lei a 50 de euro, calculat la cursul B.N.R. de la data plății, conform ordonanței procurorului;
- față de inculpatul **H_____ H_____ H_____** prin instituirea popririi prin indisponibilizarea de la terțul poprit, Inspectoratul Teritorial al Poliției de Frontieră Oradea, la dispoziția organelor judiciare, a sumei reprezentând echivalentul în lei a 50 de euro, calculat la cursul B.N.R. de la data plății, conform ordonanței procurorului;
- față de inculpatul **L_____ L_____ L_____** prin instituirea popririi prin indisponibilizarea de la terțul poprit, Inspectoratul Teritorial al Poliției de Frontieră Oradea, la dispoziția organelor

judiciare, a sumei reprezentând echivalentul în lei a 10 de euro, calculat la cursul B.N.R. de la data plății, conform ordonanței procurorului;

- față de inculpatul P _____ I _____ M _____ prin instituirea popririi prin indisponibilizarea de la terțul poprit, Inspectoratul Teritorial al Poliției de Frontieră Oradea, la dispoziția organelor judiciare, a sumei reprezentând echivalentul în lei a 100 de euro, calculat la cursul B.N.R. de la data plății, conform ordonanței procurorului;

- față de inculpatul E _____ E _____ E _____ prin instituirea popririi prin indisponibilizarea de la terțul poprit, A.N.A.F. DIRECȚIA REGIONALĂ ANTIFRAUDĂ 5 D _____, la dispoziția organelor judiciare, a sumei de 51 lei, conform ordonanței procurorului;

- față de inculpatul I _____ I _____ I _____, care a consemnat suma de 50 euro conform recipisei de consemnare nr. _____/1 _____ nr. _____ din data de 02.02.2017 și chitanței nr. _____/1 din 02.02.2017, în contul

- față de inculpatul D _____ D _____ D _____ care a consemnat suma de 100 euro consemnată de, conform recipisei de consemnare nr. _____/1 _____ nr. _____ din data de 02.02.2017 și chitanței nr. _____/1 din 02.02.2017 în contul

Se va constata că prin sentința penală nr. 3 din 14.01.2020 a Tribunalului A _____, în baza art. 255 alin. 1 Cod procedură penală raportat la art. 397 alin. 4 Cod procedură penală, s-a dispus restituirea (măsura fiind executorie) următoarelor sume de bani consemnate pe numele inculpaților la CEC BANK Agenția nr. 10 Timișoara, la dispoziția Direcției Naționale Anticorupție, după cum urmează:

- suma de 50 euro consemnată de inculpatul B _____ B _____ B _____, conform recipisei de consemnare nr. _____/1 _____ nr. _____ din data de 02.02.2017 și chitanței nr. _____/1 din 02.02.2017, în contul

- suma de 50 euro consemnată de inculpatul G _____ G _____ G _____, conform recipisei de consemnare nr. _____/1 _____ nr. _____ din data de 02.02.2017 și chitanței nr. _____/1 din 02.02.2017 în contul

- suma de 50 euro consemnată de inculpatul I _____ I _____ I _____, conform recipisei de consemnare nr. _____/1 _____ nr. _____ din data de 02.02.2017 și chitanței nr. _____/1 din 02.02.2017, în contul

- suma de 100 euro consemnată de inculpatul D _____ D _____ D _____, conform recipisei de consemnare nr. _____/1 _____ nr. _____ din data de 02.02.2017 și chitanței nr. _____/1 din 02.02.2017 în contul

Se vor menține dispozițiile de restituire referitoare la sumele de bani descrise anterior, în situația în care aceste măsuri, deși executorii, nu au fost puse în executare până în prezent.

Se va constata că prin ordonanțele din data de 18.01.2017 s-a luat față de inculpații I _____ I _____ I _____, C _____ C _____, K _____ K _____ K _____, A _____ A _____ A _____, D _____ D _____ -G _____, G _____ G _____ G _____, N _____ N _____ N _____, J _____ J _____, L _____ L _____ L _____, P _____ I _____ -M _____, M _____ M _____, B _____ B _____ B _____, E _____ E _____ E _____ și H _____ H _____ H _____ măsura preventivă a reținerii pentru o perioadă de 24 de ore.

Se va constata că prin încheierea nr. 5/DL/UP/19.01.2017, pronunțată în dosarul nr. _____ al Tribunalului T _____, judecătorul de drepturi și libertăți a dispus respingerea propunerii de arestare preventivă în ceea ce-i privește pe inculpații I _____ I _____ I _____, C _____ C _____, K _____ K _____ K _____, A _____ A _____ A _____, D _____ D _____ -G _____, G _____ G _____ G _____, N _____ N _____ N _____, J _____ J _____, L _____ L _____ L _____, P _____ I _____ -M _____, M _____ M _____, B _____ B _____ B _____ și H _____ H _____ H _____,

față de care instanța a luat măsura preventivă a arestului la domiciliu pentru o perioadă de 30 de zile.

Se va constata că prin încheierea nr. 6/DL/CC/26.01.2017 a Curții de Apel Timișoara, s-a dispus admiterea contestației formulate de inculpații I____ I____ I____, C____ C____, D____ D____-G____, G____ G____ G____, P____ I____-M____, M____ M____ și B____ B____ B____ împotriva încheierii prin care s-a luat măsura arestului la domiciliu și s-a luat măsura controlului judiciar, măsură prelungită ulterior, până la data de 18.04.2017 iar ulterior a fost revocată de către instanță.

Se va constata că prin încheierea nr. 8/DL/CC/27.01.2017 a Curții de Apel Timișoara s-a dispus admiterea contestației formulate de A____ A____ A____ și H____ H____ H____ împotriva încheierii prin care s-a luat măsura arestului la domiciliu și s-a luat măsura controlului judiciar, măsură prelungită ulterior, până la data de 18.04.2017 iar ulterior a fost revocată de către instanță.

Se va constata că prin încheierea penală nr 11/DL/01.02.2017, pronunțată de judecătorul de drepturi și libertăți în dosarul _____ al Tribunalului T____, rămasă definitivă prin necontestare, s-a dispus înlocuirea măsurii preventive a arestului la domiciliu cu cea a controlului judiciar și față de inculpații N____ N____ G____, L____ L____ L____ și J____ J____, măsură prelungită ulterior, până la data de 18.04.2017 iar ulterior a fost revocată de către instanță.

Se va constata că inculpatul K____ K____ K____ nu a atacat încheierea primei instanțe, măsura arestului la domiciliu expirând la data de 17.02.2017, după care s-a luat și față de acesta măsura controlului judiciar, până la data de 18.04.2017 iar ulterior a fost revocată de către instanță.

În baza art. 398 și 275 alin. 3 Cod procedură penală cheltuielile judiciare vor rămâne în sarcina statului.

PENTRU ACESTE MOTIVE

ÎN NUMELE LEGII

HOTĂRĂȘTE

În baza art. 396 alin. 1, 5 Cod procedură penală, raportat la art. 16 alin. 1 lit. c Cod procedură penală, achită pe inculpații:

1. I____ I____ I____, fiul lui _____ și _____, născut la data de, agent de poliție de frontieră cu gradul profesional de agent principal la Inspectoratul Teritorial al Poliției de Frontieră Oradea - Sectorul Poliției de Frontieră Nădlac, județul A____ pentru infracțiunea de luare de mită prevăzută de art. 289 alin. 1 Cod penal, prin înlăturarea art. 7 lit. c din Legea 78/2000 prin schimbarea încadrării juridice.

2. C____ C____, fiul lui _____ și _____, născut la data ;, agent de poliție de frontieră cu gradul profesional de agent șef principal la Inspectoratul Teritorial al Poliției de Frontieră Oradea - Sectorul Poliției de Frontieră Nădlac, județul A____ pentru infracțiunea de luare de mită prevăzută de art. 289 alin. 1 Cod penal, prin înlăturarea art. 7 lit. c din Legea 78/2000 prin schimbarea încadrării juridice.

3. K____ K____ K____, fiul lui _____ și _____ agent de poliție de frontieră cu gradul profesional de agent șef adjunct la Inspectoratul Teritorial al Poliției de Frontieră Oradea - Sectorul Poliției de Frontieră Nădlac, județul A____ pentru infracțiunea de luare de mită prevăzută de art. 289 alin. 1 Cod penal, prin înlăturarea art. 7 lit. c din Legea 78/2000 prin schimbarea încadrării juridice.

4. A____ A____ A____, fiul lui _____ și _____, agent de poliție de frontieră cu gradul profesional de agent șef adjunct la Inspectoratul Teritorial al Poliției de Frontieră Oradea - Sectorul

Poliției de Frontieră Nădlac, județul A___, pentru infracțiunea de luare de mită prevăzută de art. 289 alin. 1 Cod penal, prin înlăturarea art. 7 lit. c din Legea 78/2000 prin schimbarea încadrării juridice.

5. D___ D___ -G___, fiul lui ___ - ___ și ___, gent de poliție de frontieră cu gradul profesional de agent la Inspectoratul Teritorial al Poliției de Frontieră Oradea - Sectorul Poliției de Frontieră Nădlac, județul A___; pentru infracțiunea de luare de mită în formă continuată prevăzută de art. 289 alin. 1 Cod penal cu aplicarea art. 35 alin. 1 Cod penal, prin schimbarea încadrării juridice din rechizitor și prin înlăturarea art. 7 lit. c din Legea 78/2000 prin schimbarea încadrării juridice.

6. H___ H___ H___, fiul lui ___ și ___, agent de poliție de frontieră cu gradul profesional de agent la Inspectoratul Teritorial al Poliției de Frontieră Oradea - Sectorul Poliției de Frontieră Nădlac, județul A___ pentru infracțiunea de luare de mită prevăzută de art. 289 alin. 1 Cod penal, prin înlăturarea art. 7 lit. c din Legea 78/2000 prin schimbarea încadrării juridice.

7. G___ G___ G___, fiul lui ___ și ___, agent de poliție de frontieră cu gradul profesional de agent șef la Inspectoratul Teritorial al Poliției de Frontieră Oradea - Sectorul Poliției de Frontieră Nădlac, județul A___, pentru infracțiunea de luare de mită prevăzută de art. 289 alin. 1 Cod penal, prin înlăturarea art. 7 lit. c din Legea 78/2000 prin schimbarea încadrării juridice.

8. N___ N___ N___, fiul lui ___ și ___, agent de poliție de frontieră cu gradul profesional de agent șef adjunct la Inspectoratul Teritorial al Poliției de Frontieră Oradea - Sectorul Poliției de Frontieră Vârșand, județul A___, pentru infracțiunea de luare de mită prevăzută de art. 289 alin. 1 Cod penal, prin înlăturarea art. 7 lit. c din Legea 78/2000 prin schimbarea încadrării juridice.

9. J___ J___, fiul lui ___ și ___, agent de poliție de frontieră cu gradul profesional de agent șef la Inspectoratul Teritorial al Poliției de Frontieră Oradea - Sectorul Poliției de Frontieră Vârșand, județul A___, pentru infracțiunea de luare de mită prevăzută de art. 289 alin. 1 Cod penal, prin înlăturarea art. 7 lit. c din Legea 78/2000 prin schimbarea încadrării juridice.

10. L___ L___ L___, fiul lui ___ și ___ agent de poliție de frontieră cu gradul profesional de agent șef la Inspectoratul Teritorial al Poliției de Frontieră Oradea - Sectorul Poliției de Frontieră Vârșand, județul A___ pentru infracțiunea de luare de mită prevăzută de art. 289 alin. 1 Cod penal, prin înlăturarea art. 7 lit. c din Legea 78/2000 prin schimbarea încadrării juridice.

11. P___ I___ -M___, fiul lui ___ și ___, agent de poliție de frontieră cu gradul profesional de agent șef adjunct la Inspectoratul Teritorial al Poliției de Frontieră Oradea - Sectorul Poliției de Frontieră T___, județul A___ pentru infracțiunea de luare de mită în formă continuată prevăzută de art. 289 alin. 1 Cod penal cu aplicarea art. 35 alin. 1 Cod penal, prin înlăturarea art. 7 lit. c din Legea 78/2000 prin schimbarea încadrării juridice.

12. M___ M___, fiul lui ___ și ___, agent de poliție de frontieră cu gradul profesional de agent șef adjunct la Inspectoratul Teritorial al Poliției de Frontieră Oradea - Sectorul Poliției de Frontieră T___, județul A___ pentru infracțiunea de luare de mită prevăzută de art. 289 alin. 1 Cod penal, prin înlăturarea art. 7 lit. c din Legea 78/2000 prin schimbarea încadrării juridice.

13. B___ B___ B___, fiul lui ___ și ___, agent de poliție de frontieră cu gradul profesional de agent șef adjunct la Inspectoratul Teritorial al Poliției de Frontieră Oradea - Sectorul Poliției de Frontieră Vârșand, județul A___ pentru infracțiunea de luare de mită prevăzută de art. 289 alin. 1 Cod penal, prin înlăturarea art. 7 lit. c din Legea 78/2000 prin schimbarea încadrării juridice.

14. E___ E___ E___, fiul lui ___, funcționar A.N.A.F. pentru infracțiunea de luare de mită prevăzută de art. 289 alin. 1 Cod penal, prin înlăturarea art. 7 lit. c din Legea 78/2000 prin schimbarea încadrării juridice.

În baza art. 397 alin. 3 Cod procedură penală ridică măsura asiguratorie a sechestrului față de următoarele sume privind următorii inculpați după cum urmează:

- față de inculpatul K____ K____ K____ prin instituirea popririi prin indisponibilizarea de la terțul poprit, Inspectoratul Teritorial al Poliției de Frontieră Oradea, la dispoziția organelor judiciare, a sumei reprezentând echivalentul în lei a 50 de euro, calculat la cursul B.N.R. de la data plății, conform ordonanței procurorului;
- față de inculpatul C____ C____ prin instituirea popririi prin indisponibilizarea de la terțul poprit, Inspectoratul Teritorial al Poliției de Frontieră Oradea, la dispoziția organelor judiciare, a sumei reprezentând echivalentul în lei a 50 de euro, calculat la cursul B.N.R. de la data plății, conform ordonanței procurorului;
- față de inculpatul M____ M____ prin instituirea popririi prin indisponibilizarea de la terțul poprit, Inspectoratul Teritorial al Poliției de Frontieră Oradea, la dispoziția organelor judiciare, a sumei reprezentând echivalentul în lei a 50 de euro, calculat la cursul B.N.R. de la data plății, conform ordonanței procurorului;
- față de inculpatul H____ H____ H____ prin instituirea popririi prin indisponibilizarea de la terțul poprit, Inspectoratul Teritorial al Poliției de Frontieră Oradea, la dispoziția organelor judiciare, a sumei reprezentând echivalentul în lei a 50 de euro, calculat la cursul B.N.R. de la data plății, conform ordonanței procurorului;
- față de inculpatul L____ L____ L____ prin instituirea popririi prin indisponibilizarea de la terțul poprit, Inspectoratul Teritorial al Poliției de Frontieră Oradea, la dispoziția organelor judiciare, a sumei reprezentând echivalentul în lei a 10 de euro, calculat la cursul B.N.R. de la data plății, conform ordonanței procurorului;
- față de inculpatul P____ I____ M____ prin instituirea popririi prin indisponibilizarea de la terțul poprit, Inspectoratul Teritorial al Poliției de Frontieră Oradea, la dispoziția organelor judiciare, a sumei reprezentând echivalentul în lei a 100 de euro, calculat la cursul B.N.R. de la data plății, conform ordonanței procurorului;
- față de inculpatul E____ E____ E____ prin instituirea popririi prin indisponibilizarea de la terțul poprit, A.N.A.F. DIRECȚIA REGIONALĂ ANTIFRAUDĂ 5 D____, la dispoziția organelor judiciare, a sumei de 51 lei, conform ordonanței procurorului;
- față de inculpatul I____ I____ I____, care a consemnat suma de 50 euro conform recipisei de consemnare nr. ____/1 ____ nr. ____ din data de 02.02.2017 și chitanței nr. ____/1 din 02.02.2017, în contul
- față de inculpatul D____ D____ D____, care a consemnat suma de 100 euro consemnată de, conform recipisei de consemnare nr. ____/1 ____ nr. ____ din data de 02.02.2017 și chitanței nr. ____/1 din 02.02.2017 în contul

Constată că prin sentința penală nr. 3 din 14.01.2020 a Tribunalului A____, în baza art.255 alin. 1 Cod procedură penală raportat la art. 397 alin. 4 Cod procedură penală, s-a dispus restituirea (măsura fiind executorie) următoarelor sume de bani consemnate pe numele inculpaților la CEC BANK Agenția nr. 10 Timișoara, la dispoziția Direcției Naționale Anticorupție, după cum urmează:

- suma de 50 euro consemnată de inculpatul B____ B____ B____, conform recipisei de consemnare nr. ____/1 ____ nr. ____ din data de 02.02.2017 și chitanței nr. ____/1 din 02.02.2017, în contul
- suma de 50 euro consemnată de inculpatul G____ G____ G____, conform recipisei de consemnare nr. ____/1 ____ nr. ____ din data de 02.02.2017 și chitanței nr. ____/1 din 02.02.2017 în contul

- suma de 50 euro consemnată de inculpatul I____ I____ I____, conform recipisei de consemnare nr. ____/1 ____ nr. ____ din data de 02.02.2017 și chitanței nr. ____/1 din 02.02.2017, în contul

- suma de 100 euro consemnată de inculpatul D____ D____ D____, conform recipisei de consemnare nr. ____/1 ____ nr. ____ din data de 02.02.2017 și chitanței nr. ____/1 din 02.02.2017 în contul

Menține dispozițiile de restituire referitoare la sumele de bani descrise anterior.

Constată că prin ordonanțele din data de 18.01.2017 s-a luat față de inculpații I____ I____ I____, C____ C____, K____ K____ K____, A____ A____ A____, D____ D____ - G____, G____ G____ G____, N____ N____ N____, J____ J____, L____ L____ L____, P____ I____-M____, M____ M____, B____ B____ B____, E____ E____ E____ și H____ H____ H____ măsura preventivă a reținerii pentru o perioadă de 24 de ore.

Constată că prin încheierea nr. 5/DL/UP/19.01.2017, pronunțată în dosarul nr. ____ al Tribunalului T____, judecătorul de drepturi și libertăți a dispus respingerea propunerii de arestare preventivă în ceea ce-i privește pe inculpații I____ I____ I____, C____ C____, K____ K____ K____, A____ A____ A____, D____ D____ -G____, G____ G____ G____, N____ N____ N____, J____ J____, L____ L____ L____, P____ I____-M____, M____ M____, B____ B____ B____ și H____ H____ H____, față de care instanța a luat măsura preventivă a arestului la domiciliu pentru o perioadă de 30 de zile.

Constată că prin încheierea nr. 6/DL/CC/26.01.2017 a Curții de Apel Timișoara, s-a dispus admiterea contestației formulate de inculpații I____ I____ I____, C____ C____, D____ D____ -G____, G____ G____ G____, P____ I____-M____, M____ M____ și B____ B____ B____ împotriva încheierii prin care s-a luat măsura arestului la domiciliu și s-a luat măsura controlului judiciar, măsură prelungită ulterior, până la data de 18.04.2017 și ulterior revocată de către instanță.

Constată că prin încheierea nr. 8/DL/CC/27.01.2017 a Curții de Apel Timișoara s-a dispus admiterea contestației formulate de A____ A____ A____ și H____ H____ H____ împotriva încheierii prin care s-a luat măsura arestului la domiciliu și s-a luat măsura controlului judiciar, măsură prelungită ulterior, până la data de 18.04.2017 și ulterior revocată de către instanță.

Constată că prin încheierea penală nr 11/DL/01.02.2017, pronunțată de judecătorul de drepturi și libertăți în dosarul ____ al Tribunalului T____, rămasă definitivă prin necontestare, s-a dispus înlocuirea măsurii preventive a arestului la domiciliu cu cea a controlului judiciar și față de inculpații N____ N____ G____, L____ L____ L____ și J____ J____, măsură prelungită ulterior, până la data de 18.04.2017 și ulterior revocată de către instanță.

Constată că inculpatul K____ K____ K____ nu a atacat încheierea primei instanțe, măsura arestului la domiciliu expirând la data de 17.02.2017, după care s-a luat și față de acesta măsura controlului judiciar, până la data de 18.04.2017 și ulterior revocată de către instanță.

În baza art. 398 și 275 alin. 3 Cod procedură penală cheltuielile judiciare rămân în sarcina statului.

Cu drept de apel în 10 zile de la comunicare.